

~~XII~~

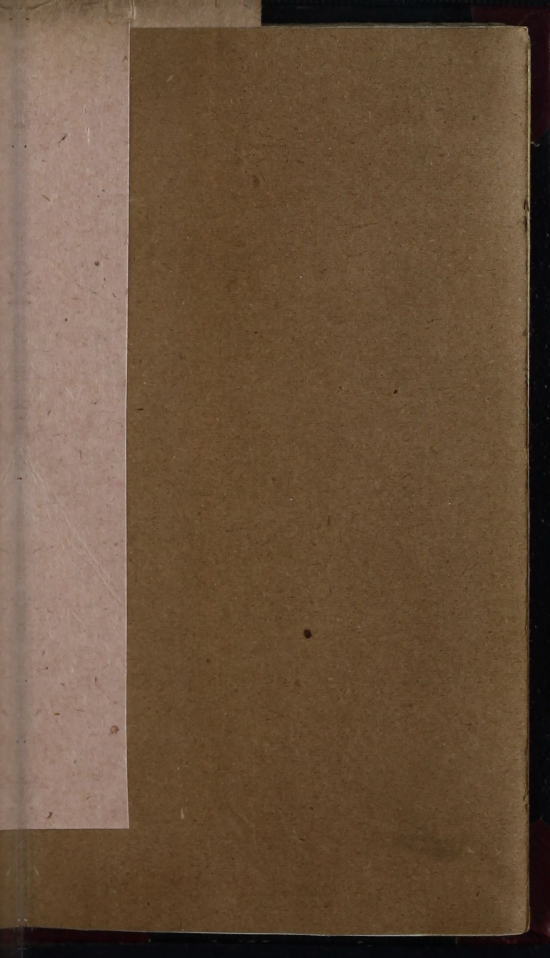
~~Mon~~

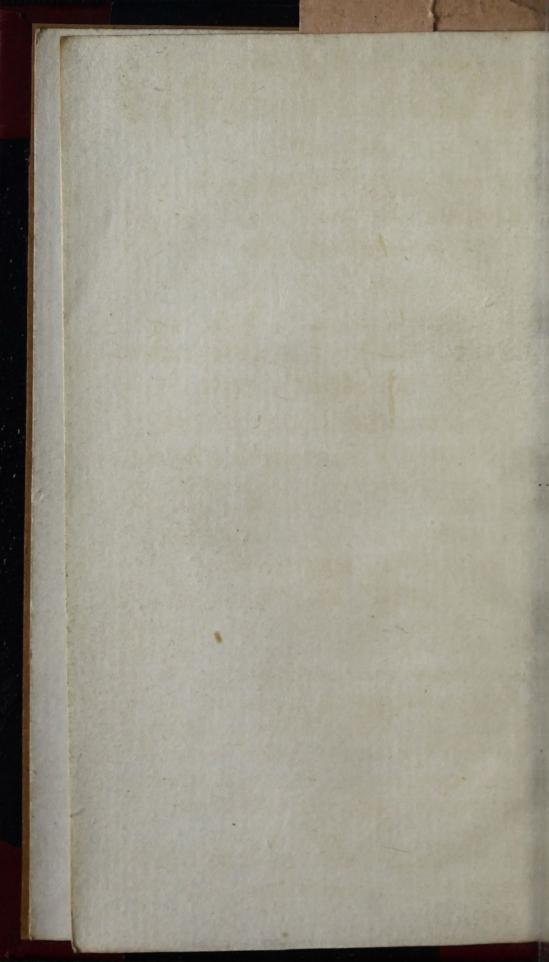
~~55502~~

2 d. K. T.

1181

(Shianguk an
utols' lev.)

LILIUM RMKI. 4187
HUMILITATIS

AZ AZ:

AA nyomoruságoknak töviffe kö-
líziben bé-vettetett Isten Anyaszent-egy-
házának maga meg-alázása.

ES

KESERVES

SIRALMA

Mellyet;

AAz üldöztetéseknek idején; a meg-
sáharagutt Istennek meg-engesztelésére;
a' Christus ellenséginek, meg-szógyenítésére, és
a' Sion romladozott kö-falainak fel-éppétteté-
sére, ekképpen bocsát fel az Anyaszent-
egyház magas Menyországban.

MMellyet az Uj dicsőségére, a' keresztyén E-
cclesiának hasznára; es a' meg-keseredett Híveknek
vigasztalására ekképpen készítet. el, és e' formában
ki-is bocsátott volt Francquerában, 1659. Eß-
sendőben TECSI J. MIKLOS.

MMostan pedig ujjokban másodszor-is, Istenéhez
a' Nemzetéhez való buzgó szeretetiből és az ül-
döztetést szenvedő Isten Anyaszent-egyházának,
lelki javára maga költségén ki-bocsátott:

KOLOSVARATT,

VVERESEGYHAZI SZENTYEL MIHALT
az Isten hivei üldöztetésének 1675. eszt

Szent Irásbéli Hellyek.

*Jéremiás Siral: 1. rész 12. versében, így
szóll az Isten Ecclesiája:*

Tekénsetek meg mindnyájan kik által me-
tek az úton, és lássátok meg, ha vagy-on-é
lyan bánat mint az enyim: mert keferüség-
illetett engemet az Ur, az ő haragjának napja.

Joel Propheta 2. rész: 17. vers.

Sirjanak a' Papok az Urnak szolgai, a' Te-
plomnak tornácza között és az óltár között
mondván: Légy kegyelmes Uram a' te népe-
hez, és ne bocsássad szidalomra a' te öröksé-
det, hogy a' Pogányok ő rajtok uralkodgyana-
sok, hogy ne mondgyák a' népek hol vagy-on az
Istenek.

Soltár 143. v. 3.

Ki-öntöm az Ur előtt az én lelkemet, az
nyomoruságomat ő előtt meg-jelentem.

A' Keresztyén Olvasóhoz.

NE csudálkozzál raita kegyes
Ollvasó, hogy ez kis rövid írá-
sotskámat Világ eleiben terjesztettem.
Mert erre engemet, mind az én ré-
szemről mind pedig a' te részedről
nem kicsiny okok indítottanak. A' mi
az én részemet illeri cselekedtem. I.
ezért: Hogy én általam is a' Christu-
s-nak velső hivatal szerént való szolgál-
ja által valmi kicsiny haszon terje-
dődne az Isten Ecclesiájára. 2. Hogy
ez kis munkával meg-mutatnám,
hogy, noha ez rettenetes Istennek lá-
togatásiban tenéked és tinéktek testi
szerént nem voltam szenvedő társo-
tok; mindazonáltal lelkemben sirat-
tam és keserültem a' Joseph örökségé-
nek ilyen nagy romlását. A' mi a' te
részedet illeri cselekedtem. I. ezért:

Hogy te előben olyan útat és modort
írnék, mellyen járván tudnád a' te
meg haragudott Istenedet keserves si-
ralmiddal keresni és engeztetni. 2.
Hogy ez Pátriárhák és Probéták Sz.
Írásban le-tört könyörgéseket, ilyen,
és ehez hasonló nyomoruságokbā tud-
nád a te lelked és állapotodra szabni.
3. Hogy midőn az Isten tégedet és ti-
teket ez nyomoruságból meg szabadít,
legyen e' munka a' ti fiatoknak mint
egy el-tört tanubizonyság, a' melyből
meg-tudhassák a' ti Isteneknek jóvól-
tát, a' ki titeket ilyen gonosz ellenség-
ektől meg-szabadított, és békefességgel
meg-áldott. Meg-tudgyad pedig len
hogye' könyörgések nagyrészt nem
egyebünnen hanem az Istennek köny-
véből én általam nem kicsiny munká-
val szedegettetenek össze, és ezek
azok a' könyörgések a' mellyekkel elei-
ről fován az nyomoruságoknak idején
élt az Isten Anyaszentegyháza. Elly
azért

azért te is ezekkel kegyes Olvasó a' te
lelked éppületeire, a' nyomoruságokban
való vigasztalásodra. és ha ez iránt e'
kis munkáskámból valami idvesség
haszon következik te reád, tiszted
szerént ezt cselekedged, hogy enge-
lmet könyörgésedbe Istennek commen-
dálly; Légy egészségsben! Amen.

A' Christus munkájában
jó akaró szolgad

Técsi Miklos.

A3

Hasz.

Hafznos Tanács a' meg-sebbedett lelkű emberhez.

L.

A Keresztek alatt hogyha vigasztalást,
Szomorú lelkednek kereszsz boldogulást,
El-bádogyat Jövevény! hitedben ujjúlást,
E' kis könyven kívül nem találsz jobbat.

II.

Itt vagyon fiastroma a' nyomoruságnak,
Lelki balsamoma minden pokloságnak,
Rakott patikája Isten Ostorának,
Teljes orvossága Christus kis nyájának.

III.

Boldog az az ember ki erre szert tehet,
Mert háboruságban békesége lehet,
Lelki vigasztalást, kit keres itt vehet,
Kén eleiben bátorsággal mehet.

IV.

Mivel azért ember! életed javára,
TETSI MIKLOS vigyáz lelkednek hasznára,
Szükség könyörgésed meg-maradására,
Istenhez fel bocsásd gazdagítására.

A' Christusban jó akaró atyád fia,

DEBRECZENI P. JÁNOS.

Tanító.

Tanító Rithmusok az Ke- gyes Olvasóhoz.

I.

EMBER életemben nyomorúságokat,
Ki lelkedben szenvedsz bokrós bánatokat,
Bizzál, kétségessé ne véllyed dolgodat,
Mert hamar meg-látod áldattatásodat.

II.

Hogy ha Istenednek engesztelésére,
El-csügget hitednek élesztésére,
Lelki próbáidnak csendesítésére,
Olvasd-meg e' könyvet fel-serkentésére.

III.

Ekképpen rágenten buzgó könyörgéssel,
Keresse Istenét engedelmeséggel,
Izraelnek népe midőn rettegéssel,
Ellenségtől volna el-nyeletve testben.

IV.

Te is azért kérlek e' könyörgéseket,
Szent írásból szedett elmélkedéseket,
Lelki áldozatul bocsásd-fel ezeket,
Ne szenvedgy lelkedben ily győtrődéseket.

Szives jo akaród az Ur sze-
relmében

TEERNYEI ANDRAS.

Table of Contents
Page 1

I

The first part of the book
contains a general account
of the history of the
country from the first
settlement to the present
time.

II

The second part of the book
contains a description of the
country from the first
settlement to the present
time.

III

The third part of the book
contains a description of the
country from the first
settlement to the present
time.

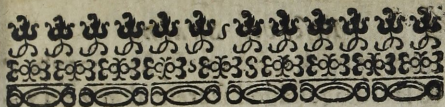
IV

The fourth part of the book
contains a description of the
country from the first
settlement to the present
time.

Table of Contents

Page 1

THE NEW YORK

K E S E R V E S S I R A L M A

Az Isten Ecclesiájának.

I.

*Az ő haragos ostorának el-
fordításáért.*

JEhova, erős mindenható nagy
Isten, irgalmaságnak, és kő-
nyörületességnec Attya! ki
igen kegyelmes és hosszú tűrő vagy; ki
meg-tartod a' te frigy kötésedet, és fogad-
ásodat a' te parancsolatodban igazán
járókhoz, ki meg-bocsátod álnokságokat
és gonofságokat azoknak, kik igaz poe-
nitentia tartás által tégedet meg-keref-
nek, és bűnöket meg-valván te tölled
kegyelmet kérnek. Meg-vallyuk oh U-
ram! a' te tisztaság szerető orczád előtt,
hogy nem vagyunk méltók a' mi utála-
tos bűneinknek terhe miatt, kik izeme-

inket az egekre fel-emellyük; hogyha a' te szoros igazságod szerént akariz mi velünk bánni: mert mi, mindayájan kicsinyek és nagyok, iffiak és vének te ellened vétkeztünk, hamissaa éltünk, és a' te parancsolatidtúl el-távoztunk.

A' te fogaidnak, kiket a' te nevedben hozzánk el-küldöttél, helyet nem adtunk, a' te nagy jó téteményedről el-felvetkeztünk; és a' te Atyai meg-látogatásodat ingyen meg-lem ismértük. (*Luc. 19, v. 44.*) Sőt midőn bűneinkért fujtoltál is bennünket, mind az által még-is te hozzád meg nem tértünk: Innen vagy on bizonyára, hogy mostan méltán szenvedgyük sullyát a' te ítéletidnek. De oh minden vigasztalásnak Istene! ki azt fogadtad, hogy ha midőn a' nyomorúságoknak ár vizei mi reánk tódúlnak, s' a' te orczádat meg-kerelsük kegyelmessen meg-halgatb bennünket: Imé Uram, ez orában kerelsük a' te kegyelmes orczádat, és a' mi lelki térdeinket te előtted meg-hajtván kérünk tégedet, hogy nem a' te igazságodban; hanem a' te irgalmas-ságod-

Az Isten Ecclesiájának. 3

ságodban cselekedgyél minden jót mi
velünk. Bánnyuk édes Atyánk a' mi u-
tálatos te tőled való el-fordúltságinkat és
gonosz bűneinket, hogy tégedet jó tévő
édes Istenünket meg-bántottunk, de a'
mi fogyatkozásinknak, a' te Fiadért az Ur
Jesu ért, légy irgalmas, légy kegyelmes.

Ne engedgyed nagy Isten, hogy mi, a'
mi bűneinkben el-vevőünk; ne enged-
gyed, hogy örüllyenek mi rajtunk a' mi
ellenségink és kérédgyék a' te bossú-
ságodra: Hol vagyon mostan azoknak
Istenek? Légy könyörületességgel inkább
mi hozzánk és gyógyíts-meg a' mi meg-
sebhedett lelkünk ismément, hogy így a'
te Atyai kegyelmességében részt vévén
a' mi lelkünk, örülhessen és örvendez-
hessen te benned. A' te fűleidet oh Isten!
hajts alá és hald-meg; nyisd-tel a' te sze-
meidet és lásd-meg a' te házadnak ellen-
séginek dühósségeket; lásd-meg Úram,
melly igen el-hatalmaztanak mi rajtunk.
Imé a' te Szenteidnek véreket mint a'
vizet ki-ontották; imé a' te dicsősége-
det, és a' te igaz tiszteletedet tellyesség-

gel közzülünk ki-akarják szaggatni, és az Antichristusnak bálványozó dögleteségét a' te nevednek gyalázattyára akarják fel-állatni. Noha ezeket mind megérdemlenék a' mi gonofságink, mellyekkel tégedet meg-bántottunk, mindazonáltal a' te nevedért légy segítséggel mi-nékünk. Te vagy egyedül ó Jehova! a' mi vigasztalónk, te vagy a' mi remén-ségünk, és a' mi erős meg-szabadítónk. Kely-fel azért ó hiveknek őrzője! és dőj-csed a' te haragodat a' pogányokra, kik a' te nevedet csúfollyák és káromlyák. Minden álnok veszedelmes tanácsokat azoknak szégyenits-meg, fordítsd-el és veszeld-el, hogy így az egész világ meg-ísmérjen tégedet egyedül való hatal-mas Istennek. Minket peniglen nagy Isten te hozzád téríts-meg, és adgy mi-nékünk bűnön bánkodó kegyes szívet, hogy ez után a' te akaratodat cseleked-hessük, és a' te nevedet fel-magasztalhaf-suk. Az Királyokrúl és a' Fejedelmek-rúl-is Isten ne feletkezzél-el; hanem a-zokat a' te házadnak gazdagságával tölts-bé, ki-

Az Isten Ecclesiájának.

5

bé, kiváltképpen pedig azok között a' mi
kegyelmes Fejedelmünket, hozzá tarto-
zóival edgyütt: adgy ő néki kegyelmet,
edgyeséget, hogy az ő uralkodása alatt
a' te kicsiny néped, szent és fegyhetetlen
életet élhesse. Vigasztaly-meg minden
lelkekben meg-keseredett szivű lelkű
embereket, és azoknak adgy elly bészég
tűző lelket, hogy a' te látogatásodat ő-
rómmel viselhessek-el hiven, hogy csak
ideig valók azok a' nyomoruságok ő raj-
tok és hogy azok által késítéd őket a' mē-
nyei jóknak el-vételére. Halgals-meg
minket édes Atyánk a' te Fiadért az Ur
Jesús Christusért, kinek nevében így
imádunk tégedet, *Mi Atyánk Éc.*

II.

Az Isten ellenséginéc meg-szégyenítéséért.

Ö Rökké való irgalmas és kegyelmes
Isten! mi reménségünknek egyedül
való kő sziklája, a' mi Atyáinknak Abra-
hámnak, Isáknak, Jákóbnak, és ő után-
nok való bűnös maradékoknak, édes
gond viselője, te elődben járultunk ez ó-

Az

rában,

rában, nem azért hogy magunkat mentegessük; hanem hogy te tőled igaz ítélő bírótúl meg-íteltetvén a' mi fejeinkre méltó sententiát várjunk; mert édes Istenünk, által hágtuk az elsőtől fogván, mind az utólsoig a' te parancsolatodat, meg-fertőztettük a' te utaidat, és a' te hosszú béke-ség-űrésedet meg nem bocsúlóttuk, méltán szenvedgyűk hát bizonyára a' te büntetésedet, mellyeket nagy mértékben mi reánk ki-öntöttél, méltán szenvedgyűk hát, hogy erő-szaktól hadtál' tenni a' te kicsiny nyájadon az Antichristusnak és a' Pógányságnak kőlykeinek; hogy megszűnjen való nemzetségeket bívtál' elő a' te ítéletednek véghez vitelére; Sőt meg-érdemlyűk, kik által ha te hozzád meg nem térünk, tellyességgel el-veszes bennünket: De oh szerelmes Atyánk! ki a' meg-térők közzül csak edgyet-is nem űsz-el a' te orczád elől, töredelmes lélek ből kérünk tégedet, hogy az Ur Jესusért a' te edgyetlen edgyedért kegyelmezvén kegyelmez-meg minékünk. Emlekezzél-meg

Az Isten Ecclesiájának. 7

Uram a' te irgalmalságodról, és kegyel-
messedből a' te orczadat fordítsd-el a'
mi bűneinkről, és a' te szent nevedet ma-
gasztald fel mi közöttünk. Adgy folya-
matottra' te igédnek mi nállunk és annak
gyűmölcsözését-is véghetetlen időkre,
terjeszszed. A' rettenetes vér ontásokat,
hadakozásokat fordítsd-el Isten a' mi or-
szágunkról, és az Keresztyén Magistra-
tusoknak sziveket, lelkeket úgy igazgas-
tsd, hogy minden ő buzgóságok, gon-
dolkozások és Istenes cselekedetek, cze-
lölzsa a' te Anyaszentegyházadnak éppi-
tését, és a' mi szegény hazánknek békef-
ségben való meg-maradását. (Ez mosta-
ni fel-háborodott állapotokban penig oh
nagy Isten! légy a' mi kegyelmes Feje-
delmünknek erőssége, légy őltalma és e-
rőskővére.) Imé Uram jól láttjuk, hogy
az idegenek bé-jöttek a' te örökséged-
ben, meg-ferteztették a' te szent Tem-
plomodat: a' te gyűlölőid, rakásra ron-
tották Jerusalemet, és a' te gyönyörűsé-
gednek helyét, a' Siont. Meddig harag-
szol oh seregeknek Ura? és mig gerje-
dez.

dez a' te haragod mint a' rús? Hol va-
gyon erős Isten a' te buzgó-szerelmed
és hatalmod, a' te irgalmaságodnak sok-
sága meg-tartozotté mi tőlünk? Kelly-
fel seregeknek hatalmas Ura! és könyö-
rűly-meg Sionon, a' te Anyaszentegyhá-
zadon: mert ideje hogy néki meg-ke-
gyelmezz. (Légy azért a' te fel-kenet-
tednek, nevezet szerént a' mi Fejedel-
münknek erőssége, tedd álhatatossá őtet
oh Jácóbnak Istene! Add a' te őltalmad-
nak paisát az ő kezében; övezd-fel őtet
viadalra való erősséggel, és szegényítsd-
meg, valakik ő ellene fel-támadnak: Ad
kezében az ő ellenségének nyak okat, és
azoknak a' kik a' te igaz tiszteletedet gyű-
lölők, erejeket ronts és fogyasd-el, mu-
tasd-meg valójában, hogy te vagy az az
Isten, ki a' Jácóbot soha el nem hagyod, és
az Israelt minden inségből meg-mented)
Cselekedgyél így Uram, és minden ké-
vánságinkat tellyesítsed, nem mi éret-
tünk; hanem tennen magadért és az ál-
dott Ur Jესusért, kinek nevében ekkép-
pen szollétunk-meg tégedet: *Mi Gc.*

III.

*Az Istennek ítéletinek rajtunk való
könnyebbitéséért, és az ő áldásá-
na kívánásaért.*

SEregeknek igaz ítélő Istene! ki ha-
talmas vagy a' te cselekedetedben, és
igaz a' te mondáladban, meg-emle-
kezzünk miarról, a' mit az Ur Jესus által
az utolsó időről meg-jövendőltél, hogy
tudni illik támadnak sok hamis prophé-
ták, a' kik a' te nevedben álnokságnak
cselekedeti által el-akarnak sokakat von-
ni az igaz ósvényről; hogy tudnia illik
meg-fagy az emberek között az Atyafi-
szeretet, és uralkodni fog az irigység,
viszítá vonás és harag tartás. Imé ezeket
elő-teljesedni láttyuk mi rajtunk; mert
seregenként fel-költének a' Pogányok,
és gonosz tanácsot végeztenek az hatal-
masok mi ellenünk, és a' te Christusod el-
jelen ezt mondván: Szaggassuc-el ezeket
jöteleteket, és minden igájokat vessük el mi
tőlunc. Jól tudgyuk édes Istenünk, hogy
mi bűneink, mellyek a' te haragodat
fel-

fel-gerjesztették, cselekedzik ezeket mi-
 rajtunk, és a' te igédnek meg nem becsül-
 lése búzta-fel a' te haragos karodat a' mi
 büntetésünkre; sőt a' mi lelkünk ismére-
 ti ugyan Aspis kigyó módgyára furdal
 bennünket, hogy életünknek minden
 idejében, gonofságban töltöttük-el a'
 mi napjainkat, és csak nevelten neveltük
 a' mi bűneinknek büntetésének számát.
 Ugyan-is, midőn te nagy Isten a' te ha-
 ragodnak sebes lángját, mint a' vizet ki-
 ontottad sok népekre és országokra, nem
 tanúltunk azoknak példájokon, és a' te
 haragos itéletidtől nem féltünk, a' melly-
 re nézve retteg a' mi lelkünk, hogy vala-
 miképpen, mint a' tűz a' pozdorját meg-
 ne emész bennünket. De oh Uram, el-
 fussunk-é a' te orczád elől a' veszedelem-
 nek napján? Ne; mert nem rejtezhet-
 nek-el azok, kik gonofságnak és erőszak-
 tételnek széket emeltek. Ha Uram a'
földnek gyomrában bé ásnók-is minnen
magunkat, mindazonáltal onnan-is a' te
 kezéd hozna-ki minket: ha az égben
hágának-fel, ott-is ott vagy; ha a' Car-

mélustetején rejteznénk el is onnan-is
elő keresnél minket; és ha a' tenger fe-
mekében szállanánk alá is, még onnan-is
ixi-maratnál a' kigyókkal; mert te mély-
mégeknek Istene vagy. Nem futunk azért
tel; hanem te előtted fiúi bizodalommal
meg-állunk, és a' te segítségedet várjuk.

Meg-vallyuk minden irgalmaságnak
Attya, hogy vétkeztünk az ég ellen és
te ellened, nem-is vagyunk méltók, nem
mogy fiaidnak; de csak aláb való bolygád-
nak is nevezetire, mindazáltal oh Uram,
ne fedgy meg minket a' te haragodban,
és a' te busulásodban ne emész meg ben-
nünket; hanem a' te választatottidért,
vess véget a' mi siralmas napjainknak, és
örvendetes bódog napokkal örvendez-
tes meg bennünket. A' mi gonosz bű-
neinket, kik te közötted és mi között-
tünk szakadást tőttenek, a' te véghetet-
elen szerezmedből az Ur Jesusért bocsásd-
meg. Az Antichristusnak törjeitől, és
annak hatalmas dühösségétől óltalmaz-
meg. Látod Uram miképpen akarják az
ímtetlenek a' te örökségedet, kit a' te Fi-
adnak.

adnak vérén meg-váltottál, el-rontani, és azt a' rokáknak, és egyéb fene vadaknak lakó helyeivé csinálni. Imé a' te Szolgaidnak véreket, mint a' vizet ki-ontották (és azoknak testeket, kiket te kegyelmeffen fogadsz,) a' vadaknak és az égi madaraknak hántak. Meddig halgat sz oh Uram! és míg hagyod bídalomra a' te népedet a' szomszédságoknak, nevetségül és csúfságul az ő környületek valóknak? Meddig ostromol minket a' te busulásodban? Felelkezzél-el szent Atyánk a' mi gonofságinkról! és a' mi gyermekségünknek, ifjuságunknak, és egész életünknek bűneit kámban ne tudgyad. El-hágy majd minket a' mi erőnk, te azért a' te szent nevedért segély-meg bennünket. Mutasd meg oh Uram a' te bősbű állásodat a' Pogány népeken, hogy tudgyák-meg, melly igen gondot viselsz az ártatlan vérnek ki-ontásáru. Menyen-fel te elődben a' keresztyén raboknak sűrű könybullatása, a' kik az halálnak völgye árnyékában vannak, a' te hatalmas karoddal őket erősíts-meg. A'

mi el-

mi ellenségeinknek penig vakmerő ke-
gyetlenségeket retents-meg, bégyenits-
meg, és minden erejeket tód semmire
alóvá. Oltalmaz-meg minket oherős-
ségnek Istene azoknak fegyverek ellen,
és mutasd-meg minékünk a' te segedel-
medet, hogy a' te választottidnak böl-
og állapattyokat szemlélhessük, és örül-
hessünk a' te Anyaízente gyházzal di-
szekedéssel, hogy te vagy a' mi Istenünk,
és a' te hatalmas karod által védelmez-
sennünket. Te benned helyhez tettyük
a' mi reménységünket oh Jehova nagy Is-
ten! azért a' te kegyelmességedet mi hoz-
zánk mutasd-meg, a' te Ecclesiádat,
melly a' te nevedről neveztetik tartsd-
meg. Ugyan-is senki nincsen a' ki mel-
lettünk hadakozzék; hanem te Uram,
emeld-fel azért a' te karadat az idegenek
ellen, hogy azok a' te hatalmatat látván
ségedet igazán meg-ismérjenek, a' te Sz.
szíjjal és a' te Sz. Lelkessel. Oh min-
sen irgalmaságnak Attya, kérünk tége-
set, hogy az Ecclesiában és Schólákban
tanító igaz lelkű embereket, a' te Lel-
ked;

kednek bölcseségével tölts-bé, azoknak
 beszédekét és életüket kegyességgel, és
 mennyei áldomással áldgyad-meg
 hogy az halgarók az ő forgolódások ál-
 tal, vehessenek lelkekben hasznos épüle-
 tet. Tartsd-meg édes Istenünk, min-
 mi nállunk, s' mind következő ma-
 radékinknál, a' te szentséges Evangélium-
 modnak magvát, hogy ismérhessünk
 meg tégedet, és követhessük azt az útát
 a' melly minket vezérel az örök életre.
 Azok köziben-is vidd-el édes Istenünk a
 te isméretedet, a' kik a' Pogányságnak
 és az Antichristusnak fetétségében járnak,
 ismértse-d-meg te magadot azokkal
 hogy tudgyanak tégedet lélekben és
 igazságban tisztelni. Ezen-is kérünk té-
 gedet édes Istenünk, hogy az országok-
 ra, és az országoknak Királya, Fejedelmé-
 mire, a' te soha nem aluvó szemeiddel vigy-
 gyzz. Te álhatcz ellene minden erő-
 szak tételeknek, és te egyedül csendesí-
 hetsz-le minden háborúkat: annakoká-
 ért kegyelmessen vigyáz azokra. (Ne-
 vezet Izerént pedig a' mi kegyelmes Fe-
 jedelmé

delmünkre, Fejedelem Ásbonyunkra,
 Tanácsos Urakra, őket hofbú élettel,
 egészséggel, világi bódogsággal áld-
 gyad-meg, a' te nevednek félelmével és
 méreterivel töltsed-bé, edgyességgel és
 békefességgel áldgyad-meg, hogy így bód-
 ogságoffan vihessék végben rövid számú
 és hamar el-múló életeket.) Minden-
 sadakozásokat, éhséget és dög halált tá-
 boztaff el mi tőlünk, és kinek kinek bi-
 zottát oda hajtsad, hogy kívánhassa a' Jeru-
 salalemnek békefességét; és láthassa az Izra-
 élnek dicsőfességét. Halgass-meg minket
 Isten mi reménységünknek Istene, Fiadnak
 az Ur Jესusnak szerelméjért, Amen. .

1 V.

*Az Isten büntetésének elő számlálá-
 sával való kegyelem kívánásért.*

MEg-foghatatlan fényességben, és
 királyi dicsőfességben lakozó és u-
 lalkodó nagy Isten! midőn meg-gon-
 dollyuk a' mi utálatos égre kiáltó bűne-
 inket, el-csudálkozunk; sőt ugyan el-áju-
 gunk azoknak rettenetességein, többek
 és bá-

és számosbak azok az égnek csillagainál
és a' tengernek az ő fővenyeinél. A' mi
bűneink, a' mi háladatlanóságunk, (meg-
vallyuk oh Isten) azokai, hogy mi elle-
nünk fel-gerjedtél ; mert mi voltunk a-
zok, kik a' te igaz ítéletednek és szentsé-
ges nevednek, káromlására, a' Pogányok-
nak alkalmatosságot adtunk. Oh Isten
a' te orcza'd előtt minnen magunkat az-
ért méltóknak itéllyük az örökké való
tűzre, és mind azokra a' büntetésekre
valamellyeket a' te szoros igazságod ma-
reánk hozhat : Sőt nem-is mentegettyűl
a' mi gonofságinkat : mert azok fel-ha-
tottanak a' te méltóságodeleiben , és ma-
reánk te tőled büntetést kérnek. A' mi
bűneink adtanak-is, el- hiszszük Uram
mind erőt, s' mind penig felettünk való
győzedelmet, a' mi ellenséginknek; mert
gonofságot követtünk tellyes életünk-
ben , az honnét immár szégyenséget és
gyalázatot várhatunk, a' mi halált érdem-
lett fejeinkre : Innét vannak bizonyán
jól tudgyuk mostan-is ár-viz gyanánt :
nyomoruságoc mi rajtunk : innen vagyoo
hogy

hogy a' mi fiaink házokból ki űzettek,
 és hazájokon kívül keserves rabság-
 vitettetnek; innét vagy onnét hogy az
 telenségtől üldöztetünk, kergettetünk,
 tellyes torokkal csufoltatunk; innen
 ggyon, hogy szép lakó helyeinket ide-
 nek birják, és a' mi örökséginket a' kör-
 vül metéletlen sívű Philisteusok puszt-
 tyák. Oh miglen nem könyörülsz
 en mi rajtunk? miglen tartod a' te ke-
 bdet a' te kebeledben? Avagy örökké
 vet szé bennünket? Imé a' te kevés fá-
 juhocskáidat el-szélesztették a' Po-
 nyok, meg-ötték a' Jákobot, és az ő
 jlékít el-pusztították. Imé a' te Tem-
 mid nagy Isten! a' mellyekben nem
 en a' te Evangéliomod hirdettetett, a'
 tramentumok ki-folgáltattak, immár
 roknak barlangjává tétettek. A' te
 teleted helyet azokban idegen tiszté-
 lek vitettek-bé, és hazugság zeng azok-
 közepette. A' te házában melly-
 nagy sereggel az előtt a' te választot-
 őszve gyűlekeztenek, a' te kegyes
 zádna szomlélésére, és a' te dicire.

tednek magasztalására, tellyeffé lőtt
 immára' te nevednek káromlóival, a' kik
 a' te *Fiadnat* az Ur Jესusnak vérét és di-
 csősségét lábok alá tapodgyák. A' Scho-
 lákban fel-neveltetett szép iffiúság, melly
 a' te tiszteletedben és felelmedben ma-
 gát gyönyörkedtetni vala, (oh melly nagy
 kar!) immár az ellenségnek fogságában
 tartatik, és az Antichristusnak hamis tu-
 dományára és annak szolgálattyára kén-
 szerittetik: Elsék-meg oh Isten a' te szí-
 ved a' mi nyomorusaginkon, és a' te jó-
 vóltodért tégy jól mi velünk. Bocsásd-
 meg minékünk úndok gonosz vétkei-
 ket, a' te dicsőségedért és a' te Christusod-
 nak érdeméjért, és azoknak büntetését is
 örökség gyanánt ő érette mi reánk ne-
 vessed. Légyen elégséges érdem, Isten
 te előtted az ő keserves kin-szenvedése,
 és az ő kin-szenvedésének hasznát, bőv-
 mértékben szállítsad mi reánk. A' mi el-
 lenséginknek pedig dühósségeket verdt
 vissza édes Atyánk! erejeket rontsd-meg,
 tanácsokat szégyenítsd-meg, és valami
 végeznek a' te Christusod ellen, ted hijá-

ban valóvá. Es a' te kevés számú juhokaidat, kiket még e' mái napiglan a' te szárnyaid alatt meg-tartottál, tartsad-meg. A' te el-szélesztett Anyaszentegyházadat gyűjts őszve, és ne engedgyed, hogy ő közzüle ez földről a' te nevednek emlékezeti el-töröltessek: sőt inkább cselekedgyed azt, hogy azokban az helyekben-is, mellyekben még a' te Evangéliomod nem prädikáltatott, prädikáltassék, hogy így a' te választott Szenteid, a' te tiszteletedre őszve szedegetteszenek, a' mellyekből őregbűllyón a' Jesus Christusnak országa, a' Szenteknek edgyeségében, Amen. *Mi Atyánk Éc.*

V.

Az Istennek ígéretinek biztatásával való boldogságért.

HAtalmas, és igen irgalmas nagy Isten, ki a' te Fiaddal és Szent Lelekkel hozzád mehetetlen dicsőségben lakozol, ki teremtetted az eget, és a' földet, minden azokban valókkal, ki a' te hatalmas Igéd által határt vetettél a' ten-

gernek, és ólízve rekeztvén bé-pecsétletted a' mélységeket.

Hatalmas Isten vagy te: mert a' te méltóságod előtt reszketnek a' Királyok, és félve udvarolnak az hatalmasságok. Világos Uram te előtted az embernek lelke, és meg vizsgálod a' fivéreknek minden rejtekeit. Ha a' te haragodban meg fedded a' tengert, meg-szárad az, fel zavarodnak a' földnek minden folyó vizei. Meg-erőtelenül a' te búsulásodnak napján, a' Bászán és a' Carmelus, és a' Libánusnak virági meg hervadnak. Rettenetes Isten vagy te: mert az hegyek meg-rendülnek te előtted, és az halmok féltekben meg-szakadoznak. Eég a' föld a' te színed előtt, és a' földnek kereksege, minden azokban lakozókkal. Kiálhat azért meg, oh Uram a' te haragod előtt? mert ki omol a' te búsulásod mint a' tűz, és még a' kő sziklák-is meg-repedeznek te előtted. Hogy hogy álhat-meg te előtted a' bűnös ember! mert meg-tapodod otet, és a' te búsulásodban meg-csépeled a' pogányokat. Nem álhatunk hát-meg
mi oh

mi oh Isten te előtted: mert mi tellyes
életünknek idejében, mint a' vizet úgy
ittuk a' gonofságot, és azt soha ki nem
okádtuk; a' te meg-látogatásodat, csak
semminek véltük, és a' te békeiség tű-
réseidet meg nem bõcsüllóttuk: Innen va-
gyon Uram, hogy hadakkal és keleserves
vér ontásokkal, ostromsz bennünket, a'
tégedet nem ismérõ Pogány nemzetség-
gel; innen vagy on hogy a' te tiszteletered-
nek házáat rakásra hányattad, és a' te ki-
csiny számú juhaidat el-szélesztetted.
A' te busulásodnak fegyverét meg-kõsõ-
rülted, Isten mi ellenünk, és tűzzel,
menyûtó kôvekkal, éhséggel és halállal,
rettoztat sz bennünket. Ezek, el-bírájuk
hogy mihelt edgyet szóllasz örömmel
véghez viszik a' te akaratodat. De oh
minden kegyelmességnek Istene! a' ki azt
mondottad, hogy ha a' bûnös nemzetség
meg-térend te hozzád, nem vesztet-ei;
hanem a' gonoszt, mellyet ellene gon-
doltál vólt meg-bánod. Oh mi Istenünk!
a' te irgalmaságodnak szárnyai alá folya-
modunk, és a' mi lelki térdeinket meg-
B ; hajt-

hajtván kívánnjuk a' te kegyelmességedet. Ne vess-el azért minket te tölled ; hanem a' mi bűneinkről el-felelkezvén , végy a' te szerelmedben. Bocsásd-meg gonofságinkat , a' keresztfán ki-öntött Jesus Christus drágalátos véréjért , és a' melly ostrom a' mi büntetésünkre , a' te kezekben fel-vóttél , nagy meszse te tölled vessed-el. Fordítsd a' te kegyelmes orczádat mi hozzánk , és a' te szolgaidat lássad kegyelmes szemmel. Szállétsanak békeiséget az hegyek a' te népeidre , és igazságot az hegyeknek tetejei. Kégy-fel Uram és verd-meg a' te ellenségedet , és az hitetleneknek fogokat törd őszve. Mi vagyunk édes Atyánk a' te meg-ke-seredett népeid , a' Josephnek maradéka , a' Jákóbnak csemetéje , és az Israelnek népe , kevesen vagyunk ; de nem nehéz Isten tenéked kicsiny erővel-is nagy hatalmasságokat meg-erőtleníteni. Te tölled bármazik az égből a' győzedelem , és az áldás , az emberek fiaira. Segély-meg azért bennünket hatalmasson ! A' mi városunkat a' mi országunkat , a' Po-gány-

gányoknak reánk való ki-ütésétül, a' mi
 joltságinknak el-vesztegetésétül, háza-
 inknak, mezeinknek és szőleinknek el-
 pusztításátül óltalmazd-meg; a' te Ec-
 clesiádat és abban a' te igédnek világát,
 mi nállunk és a' mi maradékinknál tar-
 tsad-meg. A' békeességet kit szívünk fa-
 kadva ohajtunk hozd-meg; hogy a' nyo-
 morúságok alól meg-szabadulván, lak-
 hassunc békeességeffen a' mi házainkban,
 és élhessünk tenéked itt ez világban, sent
 tiszta és fegyhetetlen életet. Oh édes A-
 tyánk! nincsen minékünk te náladnál
 több segedelmünk, reád biztuk azért
 magunkat, harczoly a' mi ellenséginkel
 mi mellettünk, és adgy erősséget, adgy
 győzedelmet azoknak, a' kik a' te igédet
 szeretik; és ments-meg a' te juhaidat, az
 éh farkasoknak szájokból. Ha immár
 Uram lakó helyet szerzettél magadnak
 mi közöttünk, és ha mi a' te nevedről
 neveztetünk, ne hadgy kérünk-el ben-
 nünket! Így leszen oltán, hogy áldoza-
 tot víszünk te elődben, és a' mi ajakink-
 nak gyümölcsseit bé-adgyuk te néked:

Igy léfzen édes Istenünk, hogy itt e földön tökéletességgel és örömmel fel-ékesítettvén, meg-ismérjük a' te jó téteményedet, hirdettyük e' világnak a' te kegyelmedet és a' te nevedet örökké felmagasztallyuk. Tenéked ki békefénynek Istené vagy, a' te Fiaddal és Sz. Lelkeddal, örökkön örökké adassék országolás, hatalom, birodalom, földön és a' mennyen, Amen. *Mi Atyánk ki vagy &c.*

VI.

A nyomoruságok alatt való bekecséges túrésért, és álhataratósáért.

OH igen erős, igen szent, és igen irgalmas nagy Isten! ki szereted az igazakat és jó vóltodot azokhoz ezer iziglen fenn tartod; ki egyszer s' mind olly igaz vagy, hogy a' gonofságot megbünteted a' fiakban harmad és negyed iziglen. Fél Uram a' mi lelkünk az ő háladatlanságáért és gonosz utálatóságáért: mert midőn minket gyermekségünkől fogván sok áldomáfiddal vóttél volna környül, meg-hizakodtunk és a' mi bé-

mi békeiségünkben el-kevélyedvén te-
 bőlled hirtelenül el-pártoltunk. A' te há-
 szadnak gazdagsága nemzett mi bennünk
 gonosbra való vágyodásokat kevélységet,
 ürügységet és szegényeknek nyomorgat-
 tatását: ugy annyira, hogy immár mind-
 saazok az utálatosságok fel-találtatnak mi-
 köztünk, valamellyekkel rakvák a' fe-
 tétségnek fiainak társaságok. Sőt Uram,
 a' Sion Leányi-is gőgös nyakkal és fel-
 emelt szemmel jártanak a' te gyalázatod-
 ra, az ő gonofságokban, kevélységre, ré-
 szegségre, és minden utálatosságra ki-fa-
 kadván, el-hadták az ő elébbi szerete-
 teknek buzgóságát, és bizonyára belől-
 ők majd tellyességgel el-is óltatott. Vét-
 kezünk, a' te főmeid előtt és gonofságot
 tselekedünk, és ez az oka hog' igazságod-
 ból ostorosb bennünket: ez az oka, hogy
 a' bűnnek embere, a' te Anyazentegy-
 házadnak ellensége, dühösködik, a' te
 kicsiny nyájad ellen, és azt tellyességgel
 el-akarja törteni: ez az oka, hogy egy-
 ben gyűlvén tanácskoznak és végezést
 végeznek a' mi veszedelmünkre. Jaj bi-
 szony féld, hogy ha te Uram mellettünk ki-

nem kelsz! el ne óltassék tellyességgel a' kegyesség, a' porban lábunk alá ne tapodtassék az igazság, és a' mi úczánk káromlókka, ártatlan vér ontóknak embereivel tellyesfiek ne legyenek: félő bizonyára hogy a' mi femeink meg ne tellyenek firásokkal, el ne epedgyenek könyhullatásokkal, és a' mi özvegyeink, árváink, rettenetes szám-kivetésekre vitetvén, keserves halállal meg ne ölettef-senek, félő végezetre hogy a' te igédnek szövethetke, melly még ez ideig közöt-tünk világoskodott, másuvá ne vitettef-sék. Meg-érdemellyük ugyan Uram, mind ezeket; mert tenéked, csak tenéked vétkeztünk és a' te szemeid előtt cselekedtük a' gonofságot, hogy igaznak ítéltefsél a' te beszédedben és tiszta légy mikoron itélsz. De oh igen kegyelmes Atyánk! nyitva vagyon a' te irgalmas-ságodnak ajtaja, mind azoknak valakik poenitentia tartás által, tehozzád megtérvén azon zörgetnek: könyörűly azért mi rajunk és minékünk kik rebbetvén a' te kegyelmedet ohajtyuk, kegyel-

mez-meg; a' mi nyomorúlt állapotunkat szánd-meg; minden gonosz ellenségink ellen óltalmaz-meg; és a' kiket igaz ítéletedből el-kárhoztathattál volna, kegyelmességedből tarts-meg. Nem mi érettünk cselekedgyed penig Uram mind ezeket; hanem a' te szentséges nevedért, kit a' mi szívünkben és lelkünkben bűntelen hordozunk. Lásd-meg Uram a' te bomorú Anyaszentegyházadnak nyögését: a' te Gerlicze Galambotskádnak szavát hald-meg, nézd-meg az ő nyomorúságát, tapogassd az ő sebeit, és az ő panaszait te előlled el ne kergetted. Es midőn oh Uram! jó vóltodból kegyelmességedet nyújtod ő hozzá, szégyenítsd-meg Zebaoth Isten az ő ellenséginek bátorságokat, és minket kik a' te szárnyaid árnyékában futottunk; a' te hatalmas erőd által óltalmaz-meg; légy minékünk páisunk, légy dicsőségünk, légy örömünk hogy bátorságban élvén, tégedet szolgálhassunk. Cselekedgyed nagy Isten, hogy a' békefészekben fenylék mi közöttünk a' te mennyei böl-

csehséged; az igazság és az irgalmaság csókollyák egymást a' mi úczáinkon: és a' te igédnek közönséges tanítása, izármazzék örökség gyanánt az mi maradékunkra. E' végre oh minden királyoknak Istene! áld-meg a' mi kegyelmes Fejedelmünket, tedd győzedelmessé őtet Ő Jácóbnak Istene, minden ő ellenségi fellett, vedd környúl őtet a' te szokott irgalmaságoddal, tölts-bé örömmel, és okossággal ruházd-fel; hogy a' te Anyaszentegyházadnak cselédit bölcseséggel igazgathassa. Kósd őszve oh Uram! az ő alatta valóknak sziveket-is szent szeretettel, és edgyeséggel, és minden árultatások és ellenségeknek incselkedési ellen őtet óltalmazd-meg, hogy így békeességben meg-maradván, láthassunk örvendetes napokat, rövid számú hamar el-mulandó napjaink között. Mind azon által oh igaz Isten! ha te néked kedves tetszész az, hogy az üldöztetések által próbálván az mi hitünket, a' te nevedért, és a' mennyei igazságért a' mi ellenségünknek dühösége köziben vess minket, ké-
rünk.

rünk tégedet a' magas menyországból a'
 té szentséges kezedet, (mint régenten a'
 te kedves Izolgnádnak Szent Istvánnak)
 nyujtsd alá, és minket álhatatos békeiség
 türelmével fegyverkeztess-fel, hogy a' ret-
 tenetes kereszteknek terhei alatt és a'
 nyomorúságoknak árjai alatt, valami-
 keppen a' te úraidtúl távul ne álljunk és
 tégedet szemtől szembe meg ne tagad-
 gyunk. Tégy inkább minket oh világos-
 ságnak Attya ! serényekké és készekké
 mind jó és gonosz állapotinkban, mind
 életünkben és halálunkban, hogy az Ur
 Jesus Christusnak, a' mi édes meg-vál-
 tónknak zászlója alatt, a' ki a' mi lelkün-
 ket idvezitheti tökéletesen végiglen-
 meg-álhassunk, és a' mi lelkünknek
 meg-tartásáért minden világi és ideig-
 való jószágokat és dicsőségeket meg-ú-
 sálhassunk. A' kiket pedig már a' te szo-
 ros igazságodban ítéleted alá vetettél, és
 vagy a' Pápának vagy a' Pogány Törö-
 kőknek kemény igájokban tartasz, vi-
 ggalztald-meg őket, és erőssítsed, hittel
 és reménységgel ruházd-fel, hogy a' te lá-

togatásodat bekecséges türeffel szenvéd-
vén, lelkeket a' mennyei országnak birá-
sára késíthessék. Halgald meg édes Iste-
nünk minékünk bűnös bolygaidnak hoz-
zád fel-bocsátott imádságunkat, és az Ur
Jesust a' mikivánságunkat tellyesítsed,
Amen. *Mi Atyánk, Éc.*

VII.

*Az Istennek haragos orczájának
hozzánk meg-engeszteléseért. **

Minden testnek és minden léleknek
hatalmas és bölcs formáló Isten!
a' mi lelkünknek-is édes Atya, mi a' mi
bűnünk miatt meg-keseredett szívű lel-
kű emberek, keressük a' te binedet, hogy
bűneinket előtted meg-valván alkalma-
tos időben te tölled kegyelmet kérjünk.
Meg-vallyuk azért gonosz életünket oh
nagy Isten! hogy nem vagyunk méltók
kikre mint ennek előtte kegyelmes sze-
meiddel tekints; és szokott irgalmassá-
godat-is a' te tár-bázadból mi reánk bő-
ségesen ki-öntsed; mert bűneinkben
élvén el-mulattuk a' poenitentia tartás-
nak

nak gyönyörűséges id-jét, és a' mi bód-
dog életünknek meg-tartatása felől va-
ló biztatásodat csak há'unk megé vetet-
tük. Oh vajha Isten a' te ítéletednek bém-
lélésivel, midőn más országokat büntet-
tél a' te haragodban, te hozzád vóltakép-
pen meg-tértünk vólna? és bűneinket
keserves zokogó írással a' bűnös Péter-
rel meg-írattuk vólna? jól vólna Isten a'
mi dolgunk. De nem találtatott mi ben-
nünk semmi jele az igaz meg-térésnek;
nem áztattuk-meg könyveinkel a' mi
nyoszolyáinkat: hanem bűneinknek bá-
mát nevelten neveltük, és a' mi szivein-
ket mint valami Magnes követ a' te igéd
és törvényed ellen meg-keményítettük;
ez az oka hogy amaz éneki zengéssel
gyönyörködöttő békeséget mi tőlünk
távol vitted, és fegyvert, éhséget, réb bé-
zrént dög-halált-is hoztál mi közinkben;
ez az oka hogy súvöltóttél Uram az el-
állenségnek, és azok megszűnnek, (mint
a' Sas-kefelyük) mi reánk rohantanak; ez
az oka hogy gyorsabbakká tótted azok-
nak lovoknak futását, a' Párducznak fu-
tását.

tásánál és csak hamar az hová igyeke-
nek el-érkeznek. Oh Uram ! jól tud-
gyuk a' mi ellenségünknek gonosz bán-
dókat, kik csak azon igyekeznek, mi-
képpen tellyességgel a' mi iffiainkat el-
fogyassák, a' mi házainkat és javainkat
el-pusztítsák, és a' mi édes nemzetünket
feregenként rabságra hajtsák. De oh U-
ram el-vetfzé minket a' te haragodban ,
es a' te büntetésodban a' te irgalmaságod-
ról nem emlékezelé-meg? nem veszed-é
fűleidben a' te szenteidnek éjjeli nappali
űvöltéseket ? és az igazat-is a' gonókkal
egybe el-vezted-é? távul légyen Isten
te tölled e' dolog ! Talám vannak ötven
igazak a' mi bűnös nemzetségünk kö-
zött, és azokért avagy nem kedvesz-é a'
mi országunknak ? Oh Uram ha ötve-
nen nincsenek ! talám vannak harminczan ;
talám találatnak huszan, avagy leg aláb
tizen ; és ez okáért vallyon nem kegyel-
meznélé-meg minékünk ? Jól tudgyunk
édes Atyánk, hogy meg-érdemlenők mi
azt, hogy akképpen tennél mi velünk
mint régenten Sodomával és Gomorá-
val.

val, de mást kíván Isten a' te szived, és a'
 te irgalmalságod el-tilt tégedet attól. Ne
 adgy azért helyt Uram a' te haragodnak
 és ne változtassad-el a' te természeted,
 ahogy minket el-vesztenél; mert Isten
 vagy te, és nem ember, igaz vagy és min-
 den te ítéletid igazak: azért kegyelme-
 ségedből tégy jól mi velünk. Te vagy
 Uram egyedül Jehova széles ez föld-
 dón a' ki hatalmas seregeket el-széllés-
 tethet: erős kéz-ivjakat és nyilakat el-ront-
 thatsz; dárdákat meg-tompithatsz, sűrű
 füzekereket tűzzel meg-emészthetsz: re-
 bád bizzuk azért minnen magunkat, és
 minket minden gyűlölőink ellen a' te
 mevedért kérünk védelmezz-meg. Ad-
 ggyad Sz. Atyánk, minékünk e' végre, a'
 te kegyelmednek örökké való béke sé-
 ggét hogy ne ontassék-ki a' mi vérünk
 mint a' viz, ne tellyék-meg hitetlenség-
 ggel a' mi földünk, és a' mi uczáinkon si-
 stás és jajgatás ne hallattassék. Mi hasznod
 volna Uram benne ha minket el-veszte-
 mél, és ha minket ételül adnál a' mi gyű-
 lölőinknek, jódra esnék-é néked? Mul-
 lyék-

lyék-el Uram a' te bufulásodnak haragja,
és változtasd-el a' gonoszt mellyet a' te
néped ellen gondoltál. Emlkezzél-meg
Abrahámról, Isákról és Izraelről, a' te
szolgaidról, kiknek meg-eskűttél te ma-
gadra és ezt mondottad nekik: *Meg-so-*
kasítom a' ti magotokat mint az égnec csil-
lagit. Miért hadnád hát Uram el-pusz-
titani a' te népedet? Meg-vallyuk ugyan
Uram hogy nagy bűnt tölt te ellened az
a' nép; de a' te kegyelmességedért bo-
csáld-meg azokat azoknak. Légy ke-
gyelmes a' mi vétkünknek és gonoszsa-
gunknak, hogy legyünk mi te öröksé-
ged. Es mivel Uram te kezekben vannak
minden Királyoknak és Fejedelmeknek
szivei, kiket mint a' vizet az hová te aka-
rod el-hajtható, kérünk tégedet minden
hatalmasoknak vezérrellyed az edgyes-
ségre sziveket, a' melyre hívtál minket a'
Christusban, és az égből őket hatható-
képpen a' szeretetre indítsd-fel, hogy ne
legyenek háboruságnak és veszekedésnek;
hanem inkább legyenek fiai a' békeség-
nek; a' kik pedig oh Uram! gyulafzga-
tói és

otói és forralói az haboruságnak, azoknak
 sándékokat fégyenits-meg, akarattyokat
 fordítsd-el, hogy rettegéssel bakaßák fél-
 ben álnok praktikájokat. Szent Atyánk!
 ki a' sötétségből világosságot formálsz és
 az haboruságból szerzesz békecséges na-
 pokat, adgy békecséget még e' mi föld-
 ünkben, hogy bátorságossan birhassuk a'
 mi jóságinkat, és nyughassunk a' mi á-
 ggyainkon csendes lelki ismérettel. Zárd-
 bé a' mi kapuinkat a' koborlóknak dü-
 dholtségek előtt, és amaz erőslelkeknek a'
 Szent Angyaloknak őrizetek által jártas-
 tábort mi környülettünk: vegyen kör-
 nyül amaz te tűzes oszlopod bennünket;
 hogy mi te örökséged és a' te házadnak
 cselédi, őrlhelsünk és őrvendezhelsünk
 te benned. Halgass-meg minket ama'te
 szerelmednek Fiájért, Am. *Mi At. &c.*

VIII.

*Az Pogányoknak reánk el-szánt go-
 nosz igyekezeteknek el fordításaért.*

OH Jehova, szent és igen dicsólséges
 Ur, mi Atyáinknak Istene! ki vagy
 egye-

egyedül Isten a' mennyekben, ki uralkodol a' Pogányoknak minden országain. Te kezedben vagyon Uram az erőlség, az hatalom, és senki nincsen ki te ellened állhatna. Te vagy az az Isten ki régenten a' Canahán földének lakozóit a' te néped előtt az Israel előtt ki-űzted, és ki azt a' földet lakojúl adtad az Abrahám magvának, a' te barátodnak mind örökké: Te vagy az az Isten ki ó véllek, és mi velünk frigyét kötöttél bűnös maradékokkal, és a' ki minket éltünknek minden idejében, irgalmaságoddal, kegyelmességeddel nagy bűvségeffen környúl vöttél: Te vagy az az Isten, a' ki minket e' siralmas és véletlen keserves állapotokkal-is bűneink miatt meg-ostoroztál, meg-vertél és meg-sebesítettél. Vétkeztünk Uram ése ezért ségyenlyűk is a' mi orczáinkat az egek felé fel-emelni; mert a' mi bűneink fellyúl haladtak a' mi fejünk felett, és a' mi vérkeink mind az égig nevededtenek. A' mi Atyáinknak idejétől fogván nagy vétkekben völtünk mindez mái napiglan, és a' mi álnok-

mokságinkért adattattunk a' Pogányok-
 mak kezekben fegyverre, rabságra, raga-
 dományra és orczánknak pirulására. Igaz
 vagy te Uram és igazak a' te ítéletid ; de
 saj bizony minékünk, mert meg-bántot-
 tunk tégedet édes Teremtőnket. Mind
 azon által oh édes Atyánk, hová fussunk
 ez mi siralmas állapotunkban? egyedül
 jutunk Isten csak te hozzád ; mert te ke-
 gyelmes szível fogadtál bennünket, ki
 vagy egyedül a' mi reménségünk és örö-
 münk. Ugyan-is te lebesítettél-meg U-
 ram minket, és egyedül te-is gyógyít-
 natál-meg bennünket ; te vertél-meg, és
 egyedül te vigasztalhatál meg-is. Te pará-
 szoltad hogy a' szorongattatásokban hij-
 junk tégedet segítségül, és te bennünket
 meg-szabadítasz : bizunk azért és bizo-
 dalommal járulván te elődbe a' Dávid-
 hal edgyűtt, keressük a' te orczádot : Ne
 ordítsd hát el édes Atyánk a' te Atyai be-
 meidet mi róllunk ; hanem nézz inkább
 minket a' te szerelmednek Fiában, és ö-
 rérette a' mi gonosz bűneinket bocsásd-
 meg. Mivel penig oh Uram az Ammo-
 niták

niták és Moabiták el-jöttek, hogy ki
 űzenek minket a' te örökségedből,
 mellyet minékünk örökségül adtál, oh
 Uram avagy nem itéledé-meg őket? mert
 nincsen mi bennünk annyi erő, hogy el-
 lene álhatnánk e' számtalan sokaságnak
 melly mi reánk jó. Nem tudunk hová
 leni hanem csak te reád néznek a' mi be-
 meink! Kelly ki azért seregeknek Ura
 mi mellettünk, kinél vagy a' boszszú-
 állás a' te ellenséged ellen, és a' te tiszte-
 letedet a' pogányok ellen erőfíts-meg,
 a' te nevedet magasztald-fel, hogy ilmér-
 jen-meg az egész föld tégedet egyedül
 való hatalmas Istennek. Es mivel nem
 nehéz Uram tenéked meg-segálleni, vagy
 sokakat, vagy azokat kiknek erejek nincs,
 kérünk tégedet oh mi Istenünk segély-
 meg minket! mert te benned vagy a'
 minden bizodalunk, és a' te nevedben
 jöttünk e' számtalan sok népre: Oh U-
 ram te vagy a' mi Istenünk! ne vegyen
 ember rajtad erőt; hanem a' miképpen
 régenten a' te Izraeledhez, ama' jó fől-
 dőn meg-mutattad a' te kegyelmessége-
 det,

let, ötet vigasztaltad, úgy minket-is nyomorúságban és búkságban helyhez tettem; és a' mi lelkeinket a' mi ellenségink ellen, óltalmazd és szabadítsd-meg; mert csak te benned egyetlenül bizunk: Es ismét a' miképpen régen irgalmaságodat nyújtottad a' Ninivéhez, és ő néki meg-kegyelmeztél, mivel hogy tanáltál ő közöttök egynéhány ezereket, kik jobb és bal kezek között külső bűnöket tenni nem tudtak: Ugy a' mi nemzetünknek-is, kedvez és kegyelmez-meg a' sok ezer csecsemőknek ártatlanságokért. Ne engdgyed oh Isten! hogy azok fegyverre vettettefienek, vagy kegyetlenség fogságra vitettefienek, és így a' te dicsőséged vesztegetődjék; hanem a' csecsemőknek szájok által vidd végben a' te dicsőségedet; ezt pedig cselekedgyed e' végre, hogy élünknek minden napjaiban lakhassunk a' te házában, és szemlélhessük a' te gyönyörűségedet, a' mellyből mi általunk öregbítették a' te országod, és a' miképpen mennyekben, és így ez földön-is tellyesítették bé a' te akaratod, Amen.

*Az Isten népének meg-áldattatásáért, az
ellenségnek meg-szégényítéséért.*

SEregeknek Ura, Izraelnek erős Iste-
ne! királyoknak Királya, és uraknak
Ura, ki vagy hatalmas és rettenetes; ki
nem személy válogató vagy, sem ajándé-
kot nem vészelsz; ki ítéletet szolgáltatasz
az árvának és az özvegynak: ki szere-
ted a' jövevényt, és adsz annak kenyeret
és ruházatot. Te látod Uram az ember-
nek fivét és lelkét, és értesd azoknak min-
den ő gondolkodásokat, látod az ő böl-
dog és böldegtalan állapotokat, jól lá-
tod a' mi nyomoruságinkat-is, és a' mi
panaszunk te előtted nincsenek el-tirkol-
tatván. Imé Uram dühösködni a' Po-
gányok, és a' népek te ellened gondolnak
hijában valókat; Az hatalmasok őszve
gyülekeztenek, és az erősek tanácsot
tartanak te ellened és a' te Christusod el-
len: El-szánták ezek hogy el-veszessék
a' Jacóbot, és hogy az Izraelnek nevét ez
földről el-töröllyék azon igyekeznek.
On Uram mit cselekedgyünk tehát? bi-
zony

zony ha a' te karjaid nem oltalmaznak-
meg bennünket, és ha te nem vitézkedel
mi mellettünk, tellyességgel mi nekünk
el-kelletik vesznünk. Annak okáért oh
szraëlnek mi Atyáinknak Ura Istene, ki-
nek kezében vagyon mind az erősség, és
mind a' birodalom, mindeneknek fel-
magasztalása, és meg-erősítése; kelly-ki
mi mellettünk, csufold-meg a' te hara-
godban a' mi kevély ellenséginket, és a'
te busulásodban rettents-meg őket. Ne
mennyenek Uram te elődben a' mi go-
moságink, és a' te haragos ítéletedet ne
buzzák azok mi reánk: Emlkezzél-
meg inkább a' te örökségedről, kit ma-
gadnak választottál, és a' kit nagy erővel
Egyiptomból hatalmas kézzel ki-hoz-
tál: Ugyan-is Uram ha minket el-sél-
stenél és ha minket el-vetnél, miképpen
tellyesednék-bé amaz te szolgádnak tett
igigired? mellyben azt mondtad: 'mé-
jól tészek te veled, és a' te magodat ol-
gyanná tészem, mint a' tengernek főve-
nyét, melly az ő foksága miatt meg nem
számláltathatik. Mostan vagyon oh U-

ram az idő, légy könyörületességgel az
 ért minékünk, és szabadíts-meg minket
 a' mi ellenséginknek kezekből: Mert ha
 Uram nem kegyelmez-meg a' népnek
 és ha mind edgyik el-vesztet őket, meg
 hallják azt az idegenek és a' földnek gon-
 nosz lakosai, azt mondgyák: *Nem szabadí-
 tathatta-meg Isten ezeket, és azért vesztet-
 tette-e! őket!* Mostan azért, mostan ilmen-
 tésék-meg a te hatalmod, hogy tudgyál
 meg mindenek, hogy késedelmes vagy
 te az haragra és kegyelemmel bűvölkö-
 dő a' tégedet szíveffen szeretőkhöz. Ke-
 gyelmez-meg azért e' népnek gonofsá-
 gának, a' miképpen ennek előtte is ked-
 veztél e' népnek! Miért adnál Isten
 minket csufságúl, a' te háznak gyűlő-
 lőinek és utolsó veszedelmét kívánóinak
 Miért adnád a' te igaz ítéletednek éle-
 fegyverét, az ő kezekben, hogy minke-
 meg-sebelsítnének és lelkünkben meg-
 szomorétnának? Őntsed inkább Isten m-
 reánk nagy mértékben, a' te irgalmasá-
 godnak olaját, és a' mi ellenséginknek
 szíveiben ellenünk fel-gerjedett harag-

Hat, és gyűlölségeket ólcs-el, hogy valamiképpen őket mint a' gehennának tűzét a' te itileted meg ne emésztsze. Emlékeztetd-meg oh Uram őket arra, hogy csak fűst, és mint a' pára hamar el-múló az ő életek, és hogy ha te ellened rugodoznak, jövendőben őket-is a' te maragodnak busulásában meg-fedded. Hogy ha pedig Uram ugyan el-bánt bántások nekik, hogy te veled semmit sem gondolván, minket nyomorgatásokkal keferítsenek; kérünk tégedet, oh dicsőségnek Királya, és a' mi életünknek reménye! hogy a' mi vitézinket, a' mi hőreginket a' te erődben öltöztetd-fel. Te jársz ő közöttök, te légy ő nekik hadnagyok, te igazgassd, te bátorítsd; és engedgyed hogy a' te erőddel hadakozván az ő ellenségeket meg-tapodhassák: meg tapodván nagy örömmel győzedelmeskedhessenek. Várjanak segítséget a' mi ellenségünk; de ne legyen ki megszabadítsa őket, ha te hozzád kiáltanak, a' mi rajtok való győzedelemért, rejtse el a' te orczádat előlük, mivel az ő szívek

a' te beszédre meg nem lagyultanak ; hanem te veled szemben szóktenek. E' végre pedig oh Izraelnek Ura, áld-meg a' mi kegyelmes Fejedelmünket, frigyestárfaival egyetemben ; még a' csillagok-is mint régen Bárak és Debora mellett, úgy ő mellette-is az ő sánczokból hadakozzanak ; még a' vizek-is legíttséggel legyenek néki , és még a' levegő ég-is adgya néki óltalmúl magát. A' nap és az hold várakozzanak a' te (Jofuéidnak) népeidnek győzedelmek véget, mig minden ellenségeket, vagy edgyeségre hozzák, vagy (ha nem akarják) meg-ron-tyák mint a földnek porát, és mint az utcán lévő sárt meg-tapodván el-szélesz-szék. Igaz szívbeli hűséggel oh beretetnek Istene, az ő seregeket csatold őszve, és mindnyájokat kiváltképpen a' mi (Jofuéinkat) Fejedelmünket alatta lévőeknek pártolkodásitól : az ellenkező félnek pedig minden titkos és nyilván való praktikájoktól : alattomban való csalárdságoktól ; méreg készítettésektől, és minden ártalmoktól óltalmazza Uram.

Tedd

Tedd sok népeknek Fejedelmévé ez te, szolgádat, és a' melly nemzetséget nem ismért, az-is szolgállyon ő néki, a' kik még csak hírét hallják-is engedgyenek ő néki. Gyűjts-fel Uram az ő fővetnekét, és a' te színedet Jácóbnak Ura világossítsd-meg rajta, te általad mennyen által az ellenségnek táborán, te általad, oh te általad Uram, mennyen által az erős kő falakon. Övezd-fel őtet a' te erőddel, az harczra, hogy az ő kezei által meg-romollyanak az erős kéz-ivek, és porrá legyenek az aczélbúl csinált sisakok, és vas derekak el-romollyanak: A' te jobb karod tartsa-meg őtet, és a' te kegyelmed magasztallja-fel őtet. Terjezd-ki az ő lépését, és az ő lábai el ne fáradgyanak. Az ő derekában való erőt szaporíts-meg, hogy az ő lábai alól mind elhullyanak azok, valakik engedelmelességeket nem akarják mutatni és a' kik elle-ne igyekeznek, azoknak nyakokat add kezében. Ha Uram ezeket cselekefszed, mi te néped, és a' te meződnek juhái, te rollad vallást téfszűnk, és nemzetségről

nemzetségre hirdettyük a' te dicsiretédet. Légyen azért Uram a' te jóbkezed, a' te jób kezednek férfiaim, kit te magadnak meg-erősítettél, Amen. *Mi Éc.*

X.

*Az Isten jó-téteményinek emlegetésével való segítség kérésért. **

MI Urunk, mi Istenünk, és az Ur Jesus szerelmében kegyelmes Atyánk, dicsőséges a' te neved, és nagyobb minden áldásnál és dicsiretnél. Te vagy csak egyedül az Ur, te teremtetted az eget; az egeknek egeit, és azoknak minden sokságos seregeit, a' földet és a' melyek a' földön vannak, az tengereket minden benne valókkal egybe. Te tartod mind azokat, és az egeknek seregei téged imádnak. Te vagy Uram az Isten ki választottad Abrahámot, és ki hozád őtet a' Chaldeusoknak Ur nevű városából; és nevezéd őtet Abrahámnak: megismérted az ő szivét te előtted igaznak lenni, és ő velle szövetséget szerzettél, hogy néki adnád a' Cananéusnak, Hittusnak,

usnak, Emorreusnak, Periseusnak, Jebuseusnak és Girgaseusnak földét: hogy azt adnád az ő magvának, és meg-tellessítéd a' te befédidet mert igaz vagy. Megtekintéd annak felette a' mi Atyáinknak Ægyiptomban való nyomoruságokat, és az ő kiáltásokat meg-halगतád a' veres tengernél: Nagy jeleket és csudákat től Pharahón, és mindea földgain és minden földének népén; mert jól tudod vala hogy kevélyen cselekedtek volna, a' te néped ellen, és szerzettél magadnak nagy nevet mind e' mái napiglan. Annak felette a' tengert két felé választád ő elötdök, és szárazon menének által a' közepin; A' kik pedig őket űzik vala, azokat a' mélységben buritád, mint egy követ a' nagy vizbe: Es nappal felhőnek oszlopa alatt hordozád őket, éjjel pedig tűznek oszlopa alatt vezérléd, hogy megvilágosítanád nekik az utat, a' mellyen menniek kellene. Annak utánna a' Sinai hegyre le-szállál, és szóllál vellek az égből, és igaz itileteket, igaz törvényeket, rend tartásokat és parancsolatokat

adál nékiek a' te szolgádnak Mósesnek általa. Annak felette az ő éhségeknek idején az égből kenyeret adál nékiek, és a' kő sziklából vizet hozál-kia az ő szomjúságokban. Végezetre meg-mondád nékiek, hogy bé-mennyenek a' földnek birására, mellyért meg-esküüttél vala, hogy nékiek adnád? De a' mi Atyáink fel-fuvalkodának és meg-keményítvén az ő nyakokat, nem halgaták a' te parancsolatidat. Sőt ugyan nem emlekezének-meg a' te csuda tételidről, mellyeket cselekedtél vala ő véllek; hanem el-fordulván, viszfzá térének az ő rabságokra, nagy viszfzá vonással. Te mind az által, kegyelmes, irgalmas, nagy túrhető és sok irgalmaságú Isten, el nem hadtad őket. Annak felette midőn borjú képet öntének magoknak, és ezt mondák: Es a' te Istened ki ki-hozot tégedet Ægyiptombúl, nagy bossúsággal illetének téged. Te mindazáltal à te irgalmaságodért, nem hagyád őket a' pusztában: a' felhőnek oszlopa, el nem távozék tőlök nappal, hogy vezérlené őket az úton,

ton, és éjjel a' tűznek oszlopa hogy vilá-
 golitana nékiek az úton, a' mellyen-
 menniek kell vala. A' te jó Lelkedet is
 adád nékiek hogy őket oktatná: a' Man-
 nat sem tiltád-meg az ő szájoktól, és vi-
 zet adál nekik a' szomjuságnak idején.
 Negyven esztendeig tartád őket a' pus-
 tában, és semmi nélkül meg nem szűkü-
 lenek: az ő ruhájok meg nem kopának,
 és lábok meg nem dagadának. Adál an-
 nak felette nékiek országokat, és népe-
 ket kiket el-szélesztél a' földned sok sze-
 geletire. Az ő fiokat pedig meg-sokasí-
 tád, mint az égnek csillagit, és bé-vivéd
 őket az földre, melly felől szállottál va-
 la az ő Attyoknak hogy bé-mennének.
 és bírnák azt, és így meg-gazdagítád a'
 te népedet minden jókkal, és gyönyör-
 ködének a' te jó vóltodban. De midőn
 annak utánna tel-ingerlettenek volna té-
 gedet, és te ellened jártak volna az ő el-
 lenségeknek kezében adád őket, és meg-
 nyomorgaták őket, és a' nyomoruságok-
 nak idején kiáltának te hozzád, és te az
 egekből meg-halgatád, a' te nagy irgal-

mafságod szerént, szabadítókat adál né-
 kikk, kik meg-fabadíták őket az ő ellen-
 ségeknek kezeiből; így nem eméltéd-
 meg őket, sem el nem hagyád: mert ir-
 galmas és kegyelmes Isten vagy te. Mo-
 stan-is annakokáért oh mi Istenünk nagy
 Isten, erős és rettenetes Isten, ki meg-őri-
 zed a' te fogadásodat és irgalmaságodat,
 ne láttassék te előtted kicsiny dolognak,
 e' nyomorúság melly minket környül
 vött a' mi Fejedelmünket, a' mi Papin-
 kat, a' mi Atyáinkat, és egőszlen ez teke-
 vés bámú népedet. Oh Uram melly igen
 meg-fokasodtanak a' mi ellenségink és
 a' mi gyűlölőink fel-támadtanak mi el-
 lenünk. Erős sereggel őszvegyűltenek
 és a' mi lelkeink felől azt kiáltják: Hogy
 nincsen az Urtól néki szabadítása. Te
 azért oh Uram ki minékünk paisunk
 vagy, ki minékünk dicsőségünk vagy,
 a' mi Atyáinkal tött frigy kötéléd berént
 magasztald-fel a' mi fejünket. Tied U-
 ram a' szabadítás, és a' te népeden vagyon
 a' te áldásod, annak okáért kelly-fel, for-
 gald a' te igyedet, és minden mi ellensé-
 ginket.

ginket verd arczúl, és a' te népedet bé-
kességben minden kegyetlenek ellen-
tarts-meg. Bocsáts áldást az egekől mi
reánk, hogy a' mi fiaink legyenek ollya-
nok mint az nevedéken Plánták, az ő
gyermek korokban, és a' mi leányink
mint a' Templom kőveinek hasonlatos-
ságára, szépen meg-faragot kővek. A'
mi tellyes tárházaink szolgáltaffanak
szünteleneleséget: A' mi juhaink ellye-
nek ezeret a' mi faluinkban. A' mi ökre-
ink legyenek kővérek, a' mi mezeinken
ne legyen ellenségnek semmi rablása,
sem valami költözés, sem kiáltása' mi út-
czáinkon, hogy bóldog népnek nevez-
tessünk, kiknek Istenünk te légy, oh Je-
hova Jácóbnak Ura! Mikor így meg-ál-
dász oh nagy Isten, új éneket éneklünk
tenéked; tiz húru hegedűvel mondunk
néked dicsíretet, a' te szerelmednek Fiá-
ban és azt kiáltyuk: Aldot légyen a' Je-
hova a' mi Istenünk, a' ki meg-áldott min-
ket minden jókkal, a' ki a' mi vakmerő
és kegyetlen ellenségink előtt nagy és
csudálatos dolgokat cselekedett mi ve-

lünk. Tenéked egyedül ki a' magasságban lakozol, és uralkodol a' te Szent Faddal, és Szent Lelkeddel, adassék örök áldás, orvágás, birodalom, és jószág mind örökké, Amen.

XI.

szűz nyomorúságok alól való meg-szabadításért.

I Zraëlnek Ura Istene, ki a' Cherubimok között lakozol, ki-végphetetlen dicsőiségestündöklő, világos fényességgel, mint egy öltözettel környül vőtted magadat, tiéd a' nagyság, az hatalom, dicsőség, örökké valóság, és méltóság. Valami a' mennyben és a' földön vagyon mind tiéd: Tiéd oh Uram az ország, te magasztalod fel magadat, hogy légy minden Fejedelmeknek felette. A' gazdagság és a' dicsőség mind te tölled vannak, és te egyedül uralkodol mindeneken. Nincsen oh Uram az Istenek között, olyan mint te! nincsen olyan nagyságos szentséggel, mint te, nagy félelemmel dicsirendő, és csudálatos dolgoknak cselekedője. Te előbben Uram semmi tisztátalan

tátalan nem mégyen; mert minden te
úrad igazság, és hamisságot nem tudcz,
mert igen jó vagy. Imé Uram mi férgek,
porok, hamvak, mind azon által isonyu
rettenetes vétkekkel meg-terhelteket, és
tellyeségeffen a' pokolnak fenekeiglen
le-nyomattatot teremtettt állatid, a' te ha-
talmasságodnak dicsősséges színe eleiben
állottunk. Meg-vallyuk Uram, hogy
nem vagyunk méltók, kikre a' te tiszta-
ságos szemeiddel tekénts, ki merő csupa
tiszta igazság vagy, és szentség; mert mi
tellyes életünknek rendiben, tellyesek
lévén rút utálatos gondolatokkal, te e-
lőtted gyakran fertelmes kárhozatos rút,
gonosz gondolatoknak idéetlen fattyait
szűltük, életünket mellyet tenéked kel-
let volna szentelnünk, meg-mocskosi-
tottuk, és a' te parancsolatodat ezernie-
zer szer által hágtuk. Sőt azt érdemle-
nők hogy nem csak e' keserves, és siral-
mas hadak, és pulztitások által rettegte-
nél bennünket; hanem hogy ugyan o'
kegyelemnek országából, végképpen
bennünket ki-törölvén, ama dicsőség-

nek országátul kit szerzettél a' te szerel-
mesidnek meg foltzanál. De oh szerel-
mes Atyánk, ne vésd el minket a' te hara-
godban; hanem inkább szabadíts-meg
bennünket a' mi gónoságinknak bünte-
tésétül, és a' te irgalmaságodnak soksága
szerént töröld-el a' mi vétkeinket. Mi
hasznod volna Uram benne hogy min-
ket te teremtetted, ha a' Pokolra vetnéd a'
mi lelkeinket? és hogy látszanék-meg
a' te irgalmaságod mi hozzánk, ha a' te
orczád elől el-vetnél? oh szerelmes A-
tyánk, bány-meg minket a' te buzgó A-
tyai szerelmedből, és emlekezzél-meg
a' te irgalmaságodról, mellyek örökké
meg-maradnak. Teremts mi bennünk
tisztá szívet Isten, és az erős lelket ujjs-
meg mi bennünk, hogy meg-törődöt fi-
vel és lélekkel, a' mi gonosz életünket si-
rathassuk, a' bünt és a' bűnnek veszedel-
mes úttyait el-kerülhessük, és ez után
a' mi életünket a' te kívánságod szerént
intézhessük. E' végre oh Seregeknek U-
ra, ki-szereted az igazat, ki látod a' vesé-
ket és a' szívet, a' mi ellenséginktől kik-
el-jót-

el-jöttek hogy el-pusztítsák a' te népe-
idet, szabadíts-meg bennünket; mert né-
ked jelentettük-meg a' mi igyünket. Te-
kints-meg Uram, mert győtrelemben va-
gyunk; mert a' mi belső részeink el-
pedtenek mi bennünk, el-fordúlt a' mi
szívünk; mert te ellened rúgodoztunk,
és ezért a' te haragod nem izűnik-meg
mi rajtunk. Lásd-meg Uram és beme-
leg-meg kivel cselekedtél így; mert imé meg-
ölettetted a' te izent helyyeden a' Pa-
pok, az útczákon a' földön hevertened
a' vének a' gyermekekkel edgyütt, és a'
mi iffiaink fegyver miatt hulottanak-el,
meg-öltél a' te haragodnak napján és
nem kedveztél; Egyben hajtád mint az
innep napra a' mi félelmünket, minden
felől, és meg nem szabadítottunk, a' ki-
ket mi fel-tartottunk és neveltünk, az
ellenség emészterte-meg azokat. Sere-
geknek Ura miért perlel sz mi velünk?
Avagy jónak tetszik é hogy meg-nyo-
morítasz, hogy a' te kezed munkáit ek-
képpen meg-útáld és hogy a' gonoszo-
kának tanácsokat jóvá hagyod? Mi nem

ugy ítélsz te oh Isten mint az ember!
 Vallyon s' mikor gyarlóságból vetke-
 zünk eszedben tartod-e, és a' mi álnok-
 ságinktól nem tisztítasz-e meg bennün-
 ket. Elégedgyél-meg Uram a' mi gya-
 lázatunkal, és tekints-meg a' mi nyomo-
 ruságinkat. Ne ujjéts-meg a' te hara-
 godnak bizonyosságát mi rajtunk, és ne ö-
 regbitsed-meg a' te boszszú-állásodat mi
 ellenünk, mellyek mint egy külömb se-
 regek minket ostromlanak; sőt inkább kö-
 nyörűly mi rajtunk, mert te benned biz-
 tunk, légy minékünk óltalmazónk min-
 den napon, és szabadítónk a' szorongat-
 tatásnak idején. A' te itiletednek zen-
 dülésének szava előtt, fussanak-el a' né-
 pek, és a' te dicsőiséged előtt a' Pogá-
 nyok oszlattassanak-el. Fordítsad a' mi
 gyalázatunkat, az ő fejekre, és adgyad
 őket praédára a' rabságnak földében; és
 el ne töröld az ő hamisságokat, és az ő
 bűnök a' te orczád elől el ne töröltesék.
 Minket peniglen a' miképpen ennek e-
 lőtte sok irgalmaságoddal, és kegyelmef-
 ségeddel vöttél vőlt környül, ugy ennek
 után-

Az Isten Ecclesiáinak. 61

utánna-is végy környül azonokkal, had
lássék, és tetsék-meg a' te jóvoltod mi
rajtunk, és a' te Izerelmed hadd fénylők
sa' Dávidnak házán. Oh édes Atyánk
mások biznak az ő szekerekben, biznak
saz ő lovokban, és dicsekednek az ő kar-
jokban; de mi a' mi reménségünket
csak te benned helyheztettyük, csak te
reád néznek a' mi szemeink; mert kö-
sziklünk, erős tornyunk, és erős kö-bá-
styanak vagy minékünk. Te vagy a' mi
szabadítónk, és a' mi életünknek kegyes
meg-ajándékozója. Add-meg azért,
mind a' mi lelkünre, s' mind a' mi testünk-
re nézendő sükséges áldomást, és mi-
dön e' mulandó haszontalan életnek pál-
lya futását el-végezzük, fogadgy-bé
minket a' te örökké való országodban,
saz holott a' le-telepedet Pátriárkákkal,
Abrahámmal, Isákkal, Jácóbbal és a'
több Szentekkel, vég nélkül láthassunk,
és lelki örömmel ezt kiálthassuk: Szent,
szent, szent, a' Seregeknek Ura és Istene,
tellyes meny és a' föld, az ő dicsiretivel,
Amen. *Mi Atyánk ki vagy Éc.*

*Az Istennek orczájának, és esküvése-
fel tőlt igiretinet hozzánc való for-
dittatásáért.*

SZent Ur Isten, mi reménségünknek
és a' mi életünknek meg-tartó Ura!
ki a' szűkölködő alázatosokat Izereted,
és a' gyászló szegényeket fel-magaszta-
lod; Kiazálnokok gondolattyokat sem-
mivé tészed, hogy semmit véghez az ő
kezekkel ne viheffenek: Ki meg-fogod
a' bölcséket az ő csalárdságokban, hogy
minden tanácsok azoknak kikte ellened
tusakodnak hasonlatlanok legyenek: Ki
meg-szabadítod a' tiéidet az istentelen-
eknek fegyverétől, és a' szűkölködőt a'
kegyetlenek kezéből. Te elődben jöt-
tünk oh mi Uruak és mi Istenünk! le-
gyenek azért figyelemeteflek a' te fűleid
a' mi könyörgésünknek bebedére. Mert
imé Uram gyalázatban forog a' mi dicsőf-
ségünk, és a' kik hamisságot keresnek el-
akarnak bennünket tapodni. A' nyomor-
úságoknak edgyik mélysége a' másikat
követi mi rajtunk, és a' te haragodnak
áradá-

iradási, által mentenek mi rajtunk. Oh
mi erősségünk! miért járunk gyász ru-
nában, midőn a' mi ellenségek hábor-
gatnak bennünket? Tégedet várunk,
his azért mi hozzánk, mert te vagy a'
mi orczánknek meg-fizabadító Istene.
Oh Uram sok ideje vagyon már hogy ki-
áltunk, és nem halgatfz-meg, hogy un-
tatunk tégedet, az emberek között való
törvénytelen hatalomért, és nem szaba-
dítatfz-meg. Miért hagyod néznünk oh
mírigasságunk! az hamisságot? és miért
nézetteted mi velünk a' nyomorgatta-
rást? A' ragadozás, és az hatalom miért
vagyon mi előttünk? és miért engedted
oh Uram, hogy fel-támadtak a' Pogá-
nyok: a' kegyetlen és vak merő nemzet-
ség, hogy el-foglallja az ő nem hajléka-
it. Oh melly rettenetes és iszonyu nem-
szetség ez! kiknek lovak gyorsabbak a'
párducznál, és kegyetlenbek az este já-
ró éh farkasoknál; kiknek lovagjok sok,
és az ő lovagjok messzűnnen jövéngyor-
san repűlnek, mint a' dőgre fiető sas kefe-
lyű: Halonlatos ezeknek ábrázattyok,
a' nap

a' nap keleti száraztó félhez, és sok fáma-
 talan rabot gyűjt mint a' fővenyet. Ez
 nép nagy Isten, a' királyokat neveti, és
 a' fejedelmek ő néki csufságok: minden
 erőtséget meg-nevet, tóltéft csinál az el-
 len és meg vébi azt. Oh mi reménségünk
 nek Istene, avagy nem öröktől fogva
 való vagy-é te? és nem te vagy-é a' te
 Szentidnek erőtsége? Tisztábbak a' te
 szemeid hogy nem mint az gonolságra
 nézhetnél, és az embernek nyomorga-
 tását nem nézheted. Miért tekintesz te-
 hát az hitetlenekre? és el-halgarod mi-
 kor az istentelen el-nyeli az ő nálánál
 igazabbat? Kérünk annak okáért tége-
 det oh Jákóbnak őrizője, hogy a' te
 munkádat az ő esztendejének közepette
 elevenits-meg, az ő esztendejének idejé-
 ben jelents-meg irgalmafságodat, és a' te
 haragodban a' te jó vóltodrúl emlekez-
 zél-meg. Tapodd-meg a' földet a' te ha-
 ragodban, és busoltodban tsépellyed-
 meg a' Pogányokat. Támadgy-ki oh
 Uram a' te népednek szabadítására, a' te
 Christussoddal, és ronts-meg a' főt, az hi-
 tetlen-

Az Isten Ecclesiájának. 61

telennek házában. Verd által a' te fegy-
verreddel az ő seregeknek fejét, a' kik
mint a' forgó szél ugy támadtanak a' mi
beszedelműnkre. Ki Uram régenten, a'
elovaiddal meg-tapodtad a' tengert, és
mélységes vizeknek rakását: ugy mo-
san-is mutasd-meg a' te igyed mellett a'
hatalmaságodat, hogy láthassuk a' te
győzedelmedet, és énekelhessünk tené-
d hálá-adó dicsireteket, vigasság tévő
szerzőimokban. Oh mi vigasztalásunk-
nak Istene, biztat-is minket a' mi lelkünk,
te jóvóltoddal: mert jól tudgyuk, hogy
el-térszed a' mi álnokságinkat, és a' te ő-
bkségednek maradékának gonofságát
el-halgatod; Nem mind órócké tartod-
meg a' te haragodat, és nem mind éltig-
en feddődől mi velünk: mert gyönyör-
ködől az irgalmaságban; hanem hoz-
zánk térvén meg-könyörűlsz mi rajtunk,
el-tapodod a' mi álnokságinkat, és a' ten-
gernek mélységes örvényebé veted min-
den mi bűneinket: Nyilván meg-mu-
tatod Jácóbnak tölt fogadásodat, és Ab-
rahámnak ígért irgalmaságodat, mel-
lyet

lyet esküvéssel fogadtál vala a' régi időkben. Így cselekedgyél mi velünk oh mi Istenünk, édes Atyánk! a' te Fiadért az Ur Jესusért, kiből minékünk mindeneket meg-igértél, és parancsoltad-is hogy ekképpen könyörögjünk. *Mi Atya és*

XIII.

Az mi ékeességünknek és dicsőségünknek, helyre való allattatásáért.

MEnynek földnek hatalmas terem-
tő Isten! kilakozol az Izraelnek
dicsireti között, te előtted arcza le bo-
rulnak a' földnek királlyi, és minden po-
gány népek szolgálnak tenéked. Hirde-
tik Uram az egek, a' te csudálatos dolgo-
dat, és a' te igaz mondásodat a' Szentek
gyülekezetiben. Nincsen sohul-is te
hozzád hasonló Isten, és olyan hatalmas
mint te, az emberek fiai között. Te u-
ralkodol a' tengernek kevelységén, mi-
kor az ő habjai fel-emelkednek, te enyhi-
ted-meg azokat. Tied az eg, és tied a'
föld, és e' világot minden benne való-
val te fundáltad: Te néked Uram a' ter-
karo

Arad hatalmas, és a' te jób karod mind
örökké fel-magasztaltatott. Az igazság
és itélet a' te székednek helye, a' kegye-
lem és a' tökéletesség jár a' te orczád e-
lőtt. Oh Uram mi erőnknek ékessége,
aitól származik az áldás magas menyor-
ságból, a' te széked előtt ohajtva várjuk
a' te segedelmedet. Könyörűly Uram mi
ajtunk; mert te hozzád kiáltunk min-
den napon; és vidámits-meg a' te szol-
gaidnak lelkeket; mert a' mi lelkünket
te hozzád emeltük-fel. Lásd-meg Uram
a' te el-spedet népednek nyomoruságát,
nalgasd-meg az ő panaszszát, keleröld-
meg kiáltását, és az ő gyalázattyát ne-
felejtsd-el. Imé Uram a' mi örökségünk
szállott a' kívül valókra, és a' mi hazaink
az idegenekre. A' mi nyakunkon ural-
kodók miatt háboruságot szenvedünk,
fáradozunk, és nincsen nyugalomunk.
Oh édes Atyánk! meg-szűnt a' mi szí-
vünknek öröme, és siralomra fordúlt a'
mi vigasztalásunk. El-elett a' mi fejünk-
nek ékes koronája; Jaj minékünk mert
igen vétkeztünk. Meg-vallyuk oh mi
jó Isten.

jó Istenünk hogy a' mi álnokságink téfai-
nek ellenünk tanú-bizonyságot, hog-
vétkeztünk te ellened, és hogy a' mi ál-
nokságink el-áradtanak te ellened: Oh
Izraelnek reménsége, te vagy miné-
künk meg-tartónk, a' nyomoruságok na-
idején, és te egyedül tarthat meg mi-
ket; te Uram örökké meg-maradsz, és
a' te ülő széked örökké állandó. Miért
felelkeznél hát el örökké mi róllunk? és
miért hadnál-el minket sok ideiglen.
Miért lennél olyan mint a' meg-fáradott
férfiú, és mint az hatalmas ki minket
meg nem tarthatna. Te Uram mi kö-
zöttünk vagy, és a' te nevedről nevezte-
tünk, ne hadgy-el azért bennünket. Ne
vesd-meg valóban a' te haragodban a' Ju-
dát, és a' Siont ne utállja-meg a' te lelked.
Miért vertél-meg minket, és semmi
orvosságunk nincs? vártuk a' bé-
kességet és semmi béketség nem vőlt, és
a' gyógyulásnak idejét, és imé félelem.
Oh Uram ne vess-meg minket, a' te neve-
dért; ne vess-meg a' te dicsőségedne-
lést: Emlkezzél-meg, és ne tedd hín-
jában

ban valóvá a' te mi velünk tört frigye-
set, ne végyen az halandó ember hatal-
mat te rajtad. Avagy nem te vagy-e a'
mi mi Urunk Istenünk, és nem te ben-
ned bizunk-e? holott te cselekedted eze-
set. Téríts-meg Uram minket te hoz-
zád, és meg térünk, éppits-fel a' mi nap-
jainkat, mint vólt a' régi időben.
Legelteffed a' te népedet a' te veszszód-
sággal, és a' te örökségednek feregít, melly
sz erdőkön széllyel lakozik. Legeltef-
fenek (a' Básánnak mezején) a' mi orsá-
gunknak városiban és a' Giléadon, mint
a' régi időben, hogy hirdessük a' te dicsi-
ségeted a' Sion leányának kapuiban, és
örüllyünk a' te meg-szabadi áfodban.
Szegény oh mi Istenünk! a' meg-nyomori-
totnak fel-magasztalás, és ideje korán va-
ló segítség a' nyomoruságban esteznek:
és biznak te benned a' kik isméri a' te
neved: mert el nem hagyod azokat, kik
tegedet Uram keresnek. Térjenek az
hitetlenek a' földben, és minden népek
el feletkeznek te róllad; és a' téged
kereső szegény ne maradgyon mind ő-

rökké feledékenységekben, és a' nyomor-
rúttaknak reménségek, ne veszfzen-e
mind örökké. Halgass-meg minket mi
reménségünknek Istene, a' te Fiadért a'
mi Idvezítő Jéhus Christufunkért, a' ki
minket így tanított könyörgeni:

Mi Atyánk ki Éc.

XIV.

*A nyomoruságnak Egyiptomából
való bődög ki-szabadulásért.*

I Gen igaz, igen szent, és igen hatal-
mas Isten, az nyomoruságban vette-
rett lélek, és a' meg-törődött szív kiált té-
gedet; mert Uram noha nagy vagy te
mind az által a' te kicsiny örökségedet
nem uráloed-meg: noha dicsőfséges vagy,
de még-is a' nyomorultat, az el-estet, nem
kerüld-el: Hajts alá azért a' te egeidet,
nyíld-meg a' te fűleidet és légy figyelme-
tes a' mi könyörgésünkre. Imé szerel-
mes Atyánk, az istentelen ki-nyujtott
az ő karját te elléned, és meg-keményét-
vén önnön magát az mindenható ellen,
üldözi a' szegényt, és a' nyomorultat ke-
lgerge-

fergeti; és nem vész el szében, hogy azokat te magadnak el-választottad. De te Uram mi királyunk, mi örömünk; és a' mi fejünknek ékes koronája, mutasd-meg a' te orczádnak világát mi rajunk, és a' te fedelmeddel légy jelen mi velünk: mert te szolgaid vagyunk mi, te népeid, te örökséged, és a' te legeltetésednek juhaid: El-feletkeznél-e azért Isten a' te kezédnek munkáiról? nem viselnél-e gondot a' te fiaidról? és a' te szolgaidat nem óltalmaznád-e-meg? A' te örökségedet el-hadnád-e, és a' te juhaidat kikit az Ur Jesus vérén meg-váltottál, az ordító oroszlánoknak prédául adnád-e. Ne cselekedgyed, oh édes jó gondviselő Istenünk! mert jobb a' te kezédben esni, mint az ember kezében, mivel hogy a' te árgalmaságod nagy, és a' te szerelmed meg-bánás nélkül való. Miért hadnál hát-el bennünket, lám vannak oh Uram te néked szemeid a' mellyekkel vigyázhatsz mi reánk; vannak kegyelmes fül-leid, a' mellyekkel meg-halgathatsz: Te azért nagy Isten, a' ki a' te népednek, az

telzraelednek Ægyiptomban lévő nyomorúságát meg-fántad, és az ő nagy igáját meg-keserűlvén meg-szabadítottad; ugy a' te Ecclesiádat-is a' melly immár majd utolsó romlásához közelgetett, az ő ellenségi ellen szabadítsd-meg. Avagy édes Atyánk! volt-é Ægyiptomban nagyobb kegyetlenségben a' te néped, mint a' mellyekben mi vagyunk? Az Pharaó inkább meg-keményétette-é az ő szívét te ellened, mint a' mi meg-eskűtt ellenségünk? Nem bizonyára: Mert elég volt Uram a' Pharaónak, hogy a' te szolgádat a' Mosest és Aront előlle el-űzhesse; de imé a' mi ellenségink szüntelen szomjuhozzák a' mi véreinket: nem kedveznek a' mi iffiainknak, és a' véneket lábok alá le-tapodgyák. Annakokáért oh mindenható Isten, kinek kezében vagyon az erő, mutasd-meg a' Pogányokon a' te ítéletedet mint régenten Pharahón, Manassén és Nabucodnézáron, és ne engedgyed hogy a' te méltóságodnak helye a' Sion el-pusztittassék, a' te nevedről neveztetett kereszténység eltöröl-

töröltessék; lőt a' mi nagyobb a' te tiszteleted mi közzülünk ki-irtassék; hanem inkább a' mi nyomorúlt édes Atyánk fainak fűrű kiáltási, mint a' jó illatú fűst a' fellegeket járják-meg, az szép egeket hasogalsák-meg, és a' menyországnak kapuin erőszakot vévén, tégedet a' segedelemre hajanak alá. Oh Uram ne dugd hát béa' te füleidet; hanem a' raboknak fohászkodása, az ártatlan vérnek ki-on-tatása inditson tégedet a' boszszú állás-ra. Lám nagy Isten te vagy ez egész földnek Ura, és te nállad vagyon minden hatalom, ronts-meg azért azokat, a' kik az ő hatalmokkal gonoszúl élvén, te ellened fel fuvalkodtanak kevéllyen. Te Uram az Ezechiásnak, Júda királyának idejében, el-küldötted a' te szent Angyalodat, a' kia' Senacheribnek tábora közzül el-velszett Izáz nyólczván ezereket; ugy mostan-is édes Istenünk, küld-el mielőrtünk a' te jó Angyalodat, a' kia' te karodnak nagyságával, rettentse-el a' Pogányokat, és azokat a' kik káromlással te ellened ószve gyülekeztenek, félelzd-el.

Ne állyanak-meg a' te szemeid előtt a' kevélyek , és a' vér szopó álnokságnak embereit ne szenvedgyed-el. Itéld-meg őket, hogy az ő tanácsokban csalatkozzanak-meg; és az ő hamisságoknak sok-ságáért veld-el őket; mert Uram engedetlenség te ellened. A' te népedet pedig a' nyomorúságnak Egyiptomból szabadíts-meg, és a' Canahánnak virágzó, békés és bódog földére telepíts-meg, az holott egyedül a' te igaz tiszteleted, szível lélekkel szerethessék, az Egyiptomnak bagymáit, és büdös utálatosságát meg-úálhassák, és tégedet hitel magokhoz kapcsolván, hála-adással dicsírhessenek. Oh mi idvességünknek paísa nagy Isten, tarts-meg mi közzüünk, a' te Anyaszentegyházadnak vereményes kertjét, és a' tiédnek itt ez földön adgy olly állandó és virágzó bódogságot, a' melly a' te Anyaszentegyházadnak, a' Jesus Christusnak edgyetlen egy Jegyességnek, ez világban való életére, és a' jövődöbéli országnak keresésére hasznos lehet. Szorongald-meg azoknak szíveket,

ket, a' teerős lelkeddei, és erőfíts-meg
 ōket, hogy az Asmodiusnak, és a' gonos
 embereknek irigységek és hamisságok el
 len, a' kísértetnek idején lelkekben és hi
 tekben el ne csüggedgyenek. Tedd ō
 ket a' mennyei Paradicsomnak jó illatozó
 plántáivá hogy kegyességek, felédség
 nek, és minden jószágos cselekedeteknek
 szagaival tellyesek lévén, a' bűnőknek
 bűdösségeit el-kerülhesék, hogy így igaz
 ságban tisztelvén tégedet ebben e' világ
 ban, végre osztán a' fényes menyország
 ban, örökké való jókkal te tölled meg
 gazdagittassanak, Amen.

Mi Atyáink ki Éc.

XV.

*Az Isten el-öszlatterőre népének ha
 za való hozattatásáért.*

MAgas menyországban, királyi di
 csősséggel uralkodó sz. Ur Isten,
 a' mi Atyáinknak a' te örökségednek az
 Izraelnek Istene! az égne, a' földnek és
 a' vizeknek teremő Ura, ki a' szomjú
 lelket meg-öntözöd, és a' szomorú fívet

örömmel be-töltöd. Meg-rudhatatlanok
 Uram a' te ítéletid, és végére mehetetle-
 nek a' te útaid: te ítéled-meg e' világot
 igazságban: és a' népeknek törvént mon-
 dasz tökéletességben. Igaz vagy Uram
 te, és minden cselekedeted igazság, és tis-
 ta vagy mikoron ítélsz. Mi peniglen ha-
 szontalan teremtetett állatok a' bűnös A-
 dámnak bűnös maradéki minden órá-
 ban, és minden szempillantásban gonó-
 ságot cselekekszünk, tégedet meg-szomo-
 ritunk, és a' mi büntetésűnkre ugyan le-
 huzunk; Nem cselekekszük a' jót, a' kit
 te szeretsz; hanem a' gonoszt a' kit gyű-
 löl a' te lelked. A' mi gonofságink miatt
 meg-nehezedett Uram a' te kezed mi-
 rajtunk, és a' te ostromodnak súlyát im-
 már nem szenvedhettyűk, ki-vettettér-
 tünk a' te haragodban ragadományra,
 gyalázatra, fogságra és halálra; mert
 meg-érdemlettük mind ezeket. De oh
 Seregeknek Istene! sok és végére mehe-
 tetlen a' te ígéretednek bővsége, ebben
 annak okaért bizván, járulunk te hoz-
 zád, és kérünk tégedet az Ur Jásusért,
 emlé-

emlekezzel-meg a' te fogadásodról, melyet tőttél minékünk ama' te kedvesed a' Moses által, ezt módván: Ti vétkeztetek én ellenem, én pedig el-szélfesztelek titeket; de midőn meg-térendetek én hozzá-m és az én parancsolatimba járándatok, ha szintén az égnek utolsó szélire ki-űzetnétek is, onnét-is őszve gyűjtelek és bé-szállétlak a' ti örökségtekben. Annak okáért oh Úram! ne állj távulj mi tőlünk, és ne rets-el magadat kelledekorán, a' mi nyomoruságinkban. Ne engedgyed hogy az hitetlen háborgassa a' szegényt, és a' kevély dicsekedgyék az ő gondolatának kívánságában. Ne hadd hogy az hitetlen szemtelenül az ő szívében ezt kiáltsa: El-felekezett az Isten! el-fordította az ő orcáját, és nem láttya-meg ezeket: Sőt mi Urunk és mi Istenünk, kelly-fel; emeld-fel a' te kezidet, ronts-meg a' te ellenségedet, és ne felelkezzél-el a' szegénnek fíralmas panaszfizairól. Te reád hagyattatott Isten a' szegény; annak okáért légy ő neki kegyelmes segítője. Kiváltképpen pedig ő

mi reményünk! gyűjtsd össze a' Jákóbnak
 maradékát a' mi édes fogságra el-vitetett
 atyánkfiait, és add-meg ő nékik az ő sze-
 relmeleket: Add-meg szívek szakad-va-
 váró bódog állapottyokat, a' miképpen
 annak előttte kegyelmeffen cselekedtél
 vőltó vélek. Elsék-meg a' te szived a'
 te népeden, ki a' te nevedről neveztetik,
 és a' te Izraeledről, a' kit első szülötted-
 nek nevezte, kegyelmezz-meg: Add-
 meg Uram a' mi városinkat, várainkat,
 faluinkat és a' te Anyaszentegyházadat
 a' te nyugalomadnak helyét. A' te Sio-
 nodat töltsed-bé a' te kegyelmeffségeddel,
 és a' te beszédednek édesége, gyönyör-
 rúsége zengjen a' te néped között. A' te
 jó vőltodnak bizonságát küldgyed-el
 mi hozzánk, és te magadat mutassad ke-
 gyelmeffen a' tégedet várókhoz. Azok-
 ra a' mi édes Atyánkfiaira-is vigyáz nagy
 Isten, a' kik az ő hájlekokban nyomor-
 ruságot üldözést és kergetést szenvednek
 a' vér sópó hamisságnak emberitül, azo-
 kat a' te félelmedben a' te szeretetedben
 mind végiglen tartsad-meg: Tedd őket
 az Ur:

Az Ur Jესusnak mennyei örökségévé,
tedd lelki vitézivé és a' lelki Jerusalemben
Polgár társaivá, hogy ne csügged-
gyenek el a' nyomorú-ágokban; hanem
az ő Uroknak a' Christusnak erejével meg-
erősítetvén, e' világban ő érette, minden
gyalázatot; sőt még halált-is el-szenved-
ni készek legyenek. Vigasztallyad őket
a' te kegyelmednek biztató beszédével,
és trófságed a' te hatalmadnak erősségé-
vel, hogy minden ellenségeken győze-
delmeskedhesse nek, és jövendőben te-
rölled amaz örökké való Márttyromok-
nak koronáját el-vévén, a' mennyei é-
rőmben bé-vitettesse nek, Amen.

Mi Atyánk I. Éc.

XVI.

*Az Isten jobb kezének rajtunk való
fel-magasztalásaért.*

Jehova dicsőséges nagy Isten, kinek
csak egyedül vagyon halhatatlansá-
god, és lakozol hozzád mehetetlen vilá-
gosságban, ki a' sötétségnek titkait vi-
lágra hozod, és a' szíveknek tanácsait

meg-jelented. Te vagy az az Isten, ki
 meg-elevenited az alázatos szívű ember-
 nek lelkét, és meg-élested a' töredelmef-
 seknek sziveket. A' te szabadításod U-
 ram mind örökké való és a' te igazságod
 toha el nem romol; mert ki-gyomlálod
 a' földről azoknak emlékezeteket, kik go-
 noszt cselekesznek; de meg-szabadítod
 azoknak lelkeket az haláltól, a' kik a' te
 irgalmasságodban biznak. Mi Uram se-
 gény meg-törődöt szívű emberek, bi-
 zunk a' te irgalmasságodban és kiáltunk
 éjjel nappal te hozzád, de te nem felelsz
 meg mi nékünk. El-vetettél és meg-utál-
 tál oh Uram minket, és meg-haragudtal
 a' mi fel-kent Fejedelmünk ellen: fel-
 bontodtad a' te szolgálóddal tölt szüvetsé-
 gedet, és a' földre vervén meg-gyaláztatad
 a' mi koronánkat. El-rontottad a' mi
 kő-falainkat, és minden mi erőséginket
 a' földre le-hántad. Minden úton járók
 fák mánt vetettek mi bennünk, és a' mi
 szomszédink előtt gyalázatosokká löt-
 tünk. Fel-magaftaltad Isten a' mi ellen-
 séginknek jób kezeket, és meg-vidámi-
 tottad

tottad minden mi gonosz akaróinkat.
 A' mi fegyvereinknek élit ki-vontad, és
 minden bátorságunkat el-vőtted az had-
 ban. El-törlőtted a' mi fényességünket,
 és a' mi Királyi székünket a' földre le-
 rontottad. Oh Uram meddiglen rejtet-
 el te magadat mi tőlünk mind örökké?
 és meddig ég a' te haragod mint a' tűz?
 Hol vannak nagy Isten a' te előbbeni ir-
 galmaságid, mellyeket esküvéssel fogad-
 tál a' mi Atyáinknak? Emlekezzél-meg
 kérünk a' te szolgaidnak gyalázattyok-
 rúl, és lásd-meg hogy sok népeknek gya-
 lázattyokat hordozzuk a' mi kebeleink-
 ben. Térj hozzánk Uram meddig lében
 a' te haragod? és légy kegyelmes a' te
 szolgaidhoz. Miért rejténéd-el édes A-
 tyánk a' te orczádat mi előllünk? és mi-
 ért sanyargatnál minket mint ellenségi-
 det? Vallyon nem lengedező fa levelet
 gyötrelsz-é? avagy nem a' meg-szára-
 dott pozdorját üldöződ-é? Hogy mi el-
 lenünk ennyi sok nyomorúságokat ren-
 deltél és azt cselekedted, hogy gyermek-
 ségünktől fogván való véteinknek

büntetéfit, örökségül birnök. Vétkez-
tünk és álnokságot cselekedtünk; de mit
cselekedhetnénk te veled oh embereknek
őrizője: Szerelmes Istenünk, nem a' mi
igáságunknak bizodalmaiban vettyűnk e-
lődben a' mi könyörgésünket; hanem
a' te nagy irgalmaságodban való bizo-
dalomban, ne késsél azért a' te segedel-
meddel. Tölts-bé a' te jó vóltoddal
minden napon, és vidámits-meg minket
a' mi nyomoruságinknak napjai után, és
az esztendőök után a' mellyekben láttunk
nyomoruságot. Láttassék-meg a' te boldo-
gaidban a' te csuda dolgod, és a' te di-
csősséged azoknak fiaiban. Annak fe-
lette oh mi jó gondviseelő Istenünk a' te
több áldásid között terjeszd-ki a' te ir-
galmaságodat a' mi kegyelmes Fejedele-
münkre, és a' te ügyednek forgatásán-
lót erőssíts-meg, nézd-meg Uram az ő
szívét valóban; imé a' te Dávidoddal az
hozzád való nagy buzgóság, fegyvert
fogarott ő velle, hogy illy éktelen állapat-
tal is az hatalmas oroszlánoknak, és ke-
gyetlen ordétó medvéknek ellenek men-
nyen,

nyen, hogy a' te el-rémült és el-ragattott Izegény bárányidat, torkokból ki-ragadgya. Látod oh jó nagy Isten! mind koczára hánták a' te buzgó szenteid Sz. tiszteteled mellet minden szerencséjeket: Imé a' te Moscid, és Aronid is, a' Joseph örökségének romlásán való ke-
 sérőségekben ugyan el-cpedtek, és tal-
 pon álván te előtted kezeket nagy erő-
 vel fel-emelték, hiteknek könyökeit e-
 rőssen meg-vetvén az Ur Jesusban. Oh
 mennyen-bé hát és inditson fel Izrael-
 nek Istene! a' te örökségednek szivek
 szakadva való sűrű rád kiáltása, és a' ki
 régenten Josuének az örökül biratandó
 Canabán földének még küszöbében ki-
 vont törrel magadat meg-jelentéd; Oh
 jelents-meg mostan-is te magadat? és
 el-rémül az ellenség: Oh kely fel és el-
 húlván a' földre le-esnek a' te irigyid.
 Oh te maradj már közte, Jehova Se-
 regeknek győzhetetlen Fejedelme, ha-
 nem állj mi mellénk; Légy a' mi sere-
 ginknek hadnagya, te adgy szivet és bá-
 rorságot a' mi vitézinknek, te erőstsít-
 meg.

meg az ő derekokat, hogy őt ő közzül-
 lők el-kergeffen százat, száz peng (a
 mint meg-igérted) tíz ezeret: egy úton
 jöjjön az ellenség, de meg-űzettetvén,
 száz úton haladgyon-el; mert nem ne-
 héz tenéked kevés avagy sok által-is meg-
 tarrani. Nem bizhatunk mi a' mi kéz-
 ivjünkben, sem a' mi erős karjainkban;
 sem a' mi fegyverünk minket meg nem
 szabadít; hanem csak egyedül te vagy a'
 szabadító. Szabadíts-meg azért oh Uram,
 nagy Isten! imé többire édes Atyánk,
 csak mint egy táská, egy parittyá, és egy
 kis kővetske a' mikkel a' nagy Goliátok-
 kal mi ellenséginkel szemben megyünk.
 Sokan biznak az ő erejekben, de mi te-
 benned Seregeknek győzhetetlen Ura!
 kit ok gyalázattal illettek: ők reménsé-
 geket vetik az ő husbúlálló karjokban;
 de mi a' te hatalmaságodnak karjaiban,
 oh dicsőfséges király! ők az ő zászlójo-
 kat fel-emelték az ő bálványoknak ne-
 vében; de mi a' te nevedben oh győze-
 delmes Fejedelem! Mutald-meg azért
 a' te nagy erődöt ez mi nagy erőtelensé-
 günk-

günkben, hadd tudgya meg az egész föld, hogy nem fegyver és dárda által tartasz meg te Uram. Most Ur Isten most ! most fordíts-el, szintén ideje a' gyalázott a' te Israeledről, hadd legyen nyilván a' mi szemeink láttára, szegény bologáinak, igaz, szent tiszteleted mellett reméltelen sok keserves háborgatásokért való bolzszú állásod ; jöjjön-ki a' te orczád elől az itilet ! és a' te szemeid lássanak igazat. Mutasd-meg a' te csudálatos irgalmasságodat, és szabadíts-meg a' te benned bizókat azoktól, kik a' te Jóbad ellen fel-támadtak. Őriz - meg minket mint a' te szemeidnek fényét, és óltalmaz-meg minket a' te szárnyaid árnyéka alatt ; ne vegyenek mi rajtunk erőt e' világnak emberi, kiknek részek ez földön vagyon, és kiknek hasokat betöltötted gazdagsággal. Halgass-meg minket oh mi Istenünk a' te Fiadért az Ur Jesusért, Amen. *Mi Atyánk Éc.*

XVII.

Az Ur jó vóltának szíveessen való kívánásáért a' nyomorultakhoz.

NAgytanácsú, és nagy cselekedetű Isten! ki vagy egyedül hadakozó Ur, és ki félelemmel mindenek felet tiszteltetel. Te vagy az az Ur, ki az erőfleknek karjokat meg-rontod és a' fel-fuvalkodott szivnek keménységét semmivé télszed. Mi bűnös haszontalan teremtetés, a' nyomorúságoknak és keserves üldöztetéseknek mélységeiből a' te segítségedet ohajtyuk és kívánnjuk. De oh igazságnak Istene miképpen szolgyunk veled; mert a' mi lelkeink meg-terheltetennek keserűséggel, és a' te sebes nyilaid által járván meg-sebessítették a' mi sziveinket. Mi vagyunk Uram a' fanyaruság látot emberek, a' te haragodnak veszélye miatt, kiket bűneink-ért érdemünk szerént, oh már régtől fogván ostromozol. Ősve köttetett Isten a' te kezéd által a' mi álnokságunknak igája, és őszve fonattatván bé-vettetett a' mi nyakainkban, mellyek a' földiglen alá görbesztették és nyomták a' mi lelkeinket. Innen vagyon hogy gyűlést töltél mi ellenünk hogy meg-rontanál, és hogy a' mi erősvitézinket meg-tapodnád; Sőt bizonyára elérkezett mi ellenünk a' te ítéléted, és a' te kezéd meg-nehezedett mi rajtunk: Erőtt vött mi rajtunk a' mi ellenségünk, és minden kímélés nélkül őszverontotta a' mi csontainkat. El-veštette minden mi hajlékunkat, le-törte erősségünket, és a' földre hányván meg-rutította a' mi országunkat. Oh Uram bé-tölt a' mi szivünk keserűséggel és a' mi lelkünk el-távozott a' békeségtől;

től; Niacsan a' ki vigasztalást nyújtsan a' mi lelkeinknek; mert ellened rugodoztunk. De oh Szerelmes Atyánk! az égiglen vagyon a' te irgalmasságod, és a' te igaz mondásod a' felhőkig, te-kénts azért kegyelmeffen mi reánk. Te Isten jó akarattal voltál a' te földedhez, a' Jácobot a' fogságból meg szabadítottad, az ő álnokságát meg engedted: Légy Uram mi hozzánk is jó akarattal, és a' mi ellenségünknek régtől fogván való siralmas üldöztetésétől szabadíts meg a' mi lelkeinket. Térj meg mi hozzánk: és szállyon le ellenünk való haragod. Avagy mind örökké haragszol-e mi ellenünk? és a' te haragodat meg tartanád-e mind örökké? Avagy nem elevenítesz-e meg minket ismét, hogy e' nép te benned örvendezzen? Mutasd meg Uram minékünk a' te irgalmasságodat, és a' te szabadításodat adgyad minékünk: Ugyan is Uram mi haszontalan földnek fergei nem tudunk egyé-büvé futni, hanem csak egyedül te hozzád; mert haszontalan az emberi segítség, és olyan mint a' romladozott nád szál, mellyhez a' ki támaszkodik b'e mégyen az ő kezébe és meg sérti azt. Annakokáért meg vetvén minden emberi segítséget, a' te jobb kezedben keressük a' mi erősségünket, a' te kegyelmedb-n a' mi meg-óltalmaztatásunkat. Meg vallyuk édes Atyánk hogy méltatlank vagyunk mi magunkban, hogy nem mint kik te előtted meg állunk és tégedet a' segedelemért meg keressünk; mert a' mi ál-

nektségaink köfal gyanán: fel nőttek mi mellettünk, a' kik szakadást és hasadást törtek te közötted és mi közöttünk, meg-homályosodott a' mi értelmünk, el fordúlt a' mi akaratunk, és minden mi külső belső érzékenségeink gonoszságra, istentelenségre hajlottanak; mind az által bizunk erőffen a' te irgalmasfágodban; mert tudgyukhogy dicsekedik az irgalmasfág az ítélet ellen. Te Uram esküvéssel fogadtad hogy nem gyönyörködöl a' bűnös embernek halálában, hanem inkább az ő meg-térésében; kérünk annak okéért tégedet ne néz minket a' mi bűneinkben; hanem inkább néz minket a' te szerelmednek Fiában az Ur Jესu-ban, kit mi érettünk ingyen való szerelmedből halálra adtál. Vezettes-le minket a' bűnnek utálatos ruhájából és öltöztet fel minket az ő szentségének és igazságának tisztaságos köntösében. Kedvellyed az ő egyszeri elégséges áldozattját, és azért tégy minden jókat mi velünk. E' félelmes nyomorúságos állapotunkban pedig oh nagy Ur Isten, légy minékünk erős bástyánk, légy kelletekorán való segítségünk és ne engedgyed a' te Gerliczédnek lelkét a' fene vadaknak elszaggatni; hanem kelly fel Izraelnek őrizője, vedd kezében a' te ítéletednek éles fegyverét és a' pogányok ellen, óltalmazd-meg a' te dicsőfségedet hatalmasson, és vedd horgot azoknak orrokban kik a' te Jegyessednek vesztésére el szánt szándékkal igyekeznek. Fogd-meg erős Isten őket az ő álnok-

nokságokban, bolondíts meg az ő tanácsokban,
és az ő fel-fuvalkodott sziveket szégyen vallás-
sal retents meg. Ellenben a' te fel kenteknek a'
mi kegyelmes Fejedelmünknek, ki a' te dicső-
séged mellett, a' te Ecclesiád mellett, és a' mi sze-
gény hazánk mellett a' te háznak ellensége el-
len fegyvert fogot, légy erősege; valakik Uram
méltatlan ellene támadván keresik az ő lelkét,
azoknak lelkét a' parittyának fenekéből hajítsa-
ki, és az ő lelkét meg-tartván kössd-bé az élet-
nek csomójába. Ald-meg Uram ez te szolgál-
daca' Mósesnek okosságával, az Josuának erőf-
ségével, a' Dávidnak kegyességével, a' Salamon-
nak bölcsességével, a' Sámsonnak erejével és az
Ezechiásnak buzgóságával. Jártass táborot ő
környülötte a' te szentséges Angyaliddal, a' kik
közül gyanánt legyenek ő néki erősségére. Adgy
az ő hadnagynak és az ő vitézinek bátor szivet,
adgy erőlelket, hogy vitézkedhessenek szíves-
sen a' te igyed mellett, vitézkedvén pedig, győ-
zedelmekedhessenek; öltöztess fel Uram min-
den felső méltóságban helybeztetett embereket,
a' kegyességnek, buzgóságnak, igazságnak és
bölcsésségnek lelkével, hogy az ő óltalmok és
gondviselések alatt csendes és nyugodalmas élet-
telhessünk. Aldgy-meg minket is és minden
mi országainknak lakosait a' te kegyelmeddel,
hogy régedet edes Atyánkat fiúi felelemmel tisz-
telhessünk a' mi Magistrátusait minden enge-
delmességgel becsülhessük, és minden embere-
ket

ket szent szeretettel. Tekints Uram a' te iu-
 mafságos szemeiddel minden vigasztalás no-
 szükölködő keresztyén Ecclesiákra a' kik szü-
 ez világon nyomoruság, üldözés és próbá-
 vettettek. Jussanak-fel te elödben azok
 keserves nyögések és sirások, és azoknak m-
 szabadítások által dicsőíts meg tennen magam
 Fordíts vigaságra azoknak szomoruságok
 siralmokat neverségre, nyomoruságokat li-
 dogságra, és az ő keserves károkat áldásfra
 gyan is Uram te teremted azokat te kezeid
 munkái és az Ur Jესusnak örökségi, me-
 gyad hát el őket, és ne távozzál el meszsze
 állók.

Légy nagy Isten gazdagsága a' szegény-
 nek, orvossága a' betegeknek erőssége az el-
 teknek vigasztalója a' kísértetekben, este-
 segítője az el-hagyattottaknak. Halgass-m-
 minket a' te szerelmednek Fiáért, a' ki minket i-
 tanított imádkozni.

Mi Atyánk ki Éc.

V E G E.

